LB
NY
1x
83277

691
1-1918

உரோமரிஷி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபூரணம்

இஃது

மு. குழந்தைவேலுப் பிள்ளை அவர்கள்

மதுரை வித்வான்

க. குப்புசாமி நாயுடு அவர்களால்

பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரைப் புதுமண்டபம் புத்தகஷாப்

இ. ராம.

குருசாமிக்கோனார்

அவர்களால்

ஸ்ரீ ராமச்சந்திர விலாசம் அச்சியந்திர சாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது

1917. விலை அணா 10

ரிஜிஸ்டர்ட் காப்பிரைட்.

உ

குமரன் றுணை.

இந்நூல் அச்சிட்டோர் கருத்து.

இந்தச் சாஸ்திரம் ஐங்காண்டம் ஐந்நூறு பாடல்கள் என்னிடம் முன்னிருந்ததை ஒருபரதேசியார் அதனைப்பார்த்து எழுதிக்கொண்டு தருகிறேனெனக்கேட்க, அவரிடம் முழுதுங்கொடுக்க இஷ்டமில்லாது முதலிரண்டு காண்டத்தை மட்டும் அவரிடம் கொடுத்துப் பெற்றுக்கொண்டுபோனவர் இதுவரையிலும் கொண்டுவந்து கொடாததால், மற்றும் அநேக மகான்களிடமும் விசாரித்ததில் இச்சாஸ்திரம் அகப்படவில்லை. பின்னர் இதையேனும் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தவேணுமென்ற எண்ணங்கொண்டு மூன்றாங்காண்டமுதல் ஐந்தாங்காண்டம் வரை 300 பாடல்களைமட்டும் சுத்தப்பதிப்பாக நல்ல காகிதத்தில் அச்சிட்டு எவரும் எளிதில் வாங்கிப் பார்க்குமாறுப்பொருட்டு சொற்பவிலையே ஏற்படுத்தியிருக்கிறேன்.

இச்சாஸ்திரம் ஓலையேட்டுச்சுவடிகள் வைத்திருக்கும் மகான்கள் மேற்கூறிய முதலிரண்டு காண்டத்தைமட்டும் அனுப்புவரேல் அவர்கள் பெயர் சகிதம் அதனை அச்சிட்டு அவர்க்கொரு புஸ்தகம் அனுப்புவதோடுஅவரது நன்றியை என்றும் மறக்கத்தக்கதன்று.

இங்ஙனம்.

☞ இ. ராம. குருசாமிக் கோனார்,

புத்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை.

83277

புத்தக விளம்பரம்.

இதனுள் சகலகனவான்களுக்குந் தெரிவிப்பதாவது இதனின் கீழ்க்கண்ட புஸ்தகங்களெல்லாம் அச்சிட்டுத் தயாராயிருக்கின்றது வேண்டியவர்கள் அடியிற்கண்ட விலாசதாரிடம் எழுதி வி. பி. யிலாவது நேரிலாவது வந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. அகஸ்தியர் [illegible] ... 0—4—
2. டிெ பூரணசூத்திரம் உரையுடன் ... 0—[illegible]—
3. டிெ வைத்திய [illegible] உரையுடன் ... 0—8—
4. பரிபாஷை உரை [illegible] ... 0—10—
5. டிெ [illegible] உரை ... 0—6—
6. டிெ அமுதகலைஞானம் [illegible] ... 1—0
7. டிெ வைத்திய காவியம் [illegible] ... 0—12—
8. சட்டைமுனிவர் முன்னூற்றம்பது ஞானம் உரை ... 0—4—
9. சிவவாக்கியர் வைத்தியம் [illegible] ... 0—8—
10. புலிப்பாணி வைத்தியம் [illegible] உரையுடன் ... 0—10—
11. இராமதேவர் [illegible] உரை ... 0—6—
12. சுப்பிரமணியர் ஞானம் உரை ... 0—4—
13. டிெ ஞானம் [illegible] ... 0—12—
14. கொங்கணர் [illegible], [illegible] ஆருடம், [illegible]
15. உரோமரிஷி பரிபாஷை உரை ... 0—12—
16. நந்தீசர் [illegible] உரை ... 0—8—
17. அகஸ்தியர் வைத்தியம் [illegible] ... 0—12—
18. [illegible] 1500 ... 1—8—
19. யாக்கோபு [illegible] 300 ... 0—12—
20. டிெ வைத்தியம் 150-ம் சுருக்கம் 50ம் ஆக 200... 0—6—
21. [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருடம், [illegible] ஆருட வைத்தியம், [illegible] ... 1—8—
22. [illegible] 1-வது [illegible] கோர்வையும், 2-வது போகர் [illegible] கோர்வையும், 3-வது [illegible] கோர்வையும், 4-வது [illegible] கோர்வையும், 5-வது [illegible] கோர்வையும், 6-வது இராமதேவர் [illegible] கோர்வையும், 7-வது சட்டைமுனி கோர்வையும், 8-வது [illegible] கோர்வையும், 9-வது [illegible] கோர்வையுமாக [illegible] 1க்கு 1—0—

இ. ரா. ம. குருசாமிக் கோன்,
புஸ்தகஷாப் புதுமண்டபம் மதுரை

உ

பரமபதிதுணை.

உரோமரிஷி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை மூன்றாவது காண்டம் ௩.

அடுக்காண்டமானதொரு மூன்றாங்காண்டம் - என்னைப்பெறப் [illegible] காப்பு, முடிக்காக பெண்ணையாண்ட சோதிபராபரம் - முன்னாக நின்றதொரு அப்பர்பாதம், [illegible] புகலப் [illegible] உத்தாரத்தால் - இறந்துரைத்தேன் ரோமரிஷி [illegible], மடிக்காண்ட மிந்தநூல் மூன்றாங்காண்டம் - பரபூரணம் புகண்டர் [illegible] காப்புத்தானே. (1)

காப்பென்ற விந்தநூ லுலகிலில்லை - கபடத்தாச் செய்ததினாலடக்கஞ்செய்தார், காப்பென்ற சித்தரெல்லாம் கோபஞ்செய்து - நாலுரைத்த காண்டமதைக் குகையில்வைத்தார், சாப்பென்ன பதினெண்பேர் மறைப்பையெல்லாம்-சங்கைமறவில்லாமல் வெளியதாக, காப்பென்ற காண்டமொரு நாலுக்கொக்கொன்னேன் - கடனமிடும் பராபரமே சோதிதானே. (2)

சோதியாய் நின்றவழி தீட்சையெல்லாம் - சொல்மறைவு [illegible] உணர்ந்துபார்த்தால், சோதியட சகசோதி யென்னை சொல்லிவன் - சோதித்தாற் [illegible] ரெண்டாங்காண்டம், சோதியடா குகைமறவா யிருந்தநூலைச்-சொற்றவறு ஞானிகட்கே மெய்துமெய்தும், சோதியடா மனம்வைத்து அறிவில்நின்றால் - சொல்லென்றே பராபரமாய்ச் சொன்னேன்காணே. (3)

பராபரமாய்ப் பகுத்துரைத்தே யிந்நூலைப் - பாரினிலே மைந்தரை வெளியாய்விட்டேன், தாராதாரமாய் வெகுசித்தர் சொன்னநூலைத் - தஞ்சமென்று யானுரைத்தேன் இவ்வையந்தனை, ஆதாரமாய் வெகுநூல்கள் சித்தர்சொன்னார் - நேராக முன்னே நாற் சொல்லிவிட்டேன், அகாரதொரு பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம் - மகாஅருமை யானுரைத்தே னிமைதானே. (4)

அடுமையாக [illegible] பொருளாளர்க்கு — அதிசொன்ன அதிகாரப் படிக்கு [illegible] கடுமையாக கவிக்குத் தன்னை நீக்கி — கருவியாக் தயானித்தியாய் [illegible], கொடுமை தான் பாமனாடு [illegible] — அதிலேன் நிவிக்குந்தான் [illegible] — கைபாகி [illegible] சித்தர் பாஷையை [illegible]. (5)

நாமென்ற [illegible] நீக்கித் — நாரணிக்கு [illegible] சொல்லாம் [illegible], நாமென்ற அப்பர்சொன்ன [illegible] — [illegible] நாமென்றோ [illegible] — [illegible] நாமென்ற அப்பர் [illegible] காரணம் [illegible]. (6)

பாவென்ற [illegible] — [illegible] வாவென்ற வாதமில்லை [illegible] — [illegible] பூவென்ற [illegible] ஆமென்ற [illegible]. (7)

ஆச்சென்ற [illegible] சொல்லென்னாதி — அங்காரம் [illegible] நீச்சென்ற [illegible] — [illegible] சென்ற [illegible] தான். (8)

[illegible] இன்றுபோலும் — [illegible] பார்க்கும் [illegible] — [illegible] சித்திரா [illegible] — [illegible] முழுவாகத். (9)

ஆகாத [illegible] மதித்துவெட்டி — அஞ்சரு [illegible] போல் அடித்துவைத்து, போகாத பொரிமுடிய [illegible] — [illegible] காமத்தியால், சாகாத [illegible] — [illegible], ஏகாத [illegible] — [illegible] போடு. (10)

இருந்திட்டிச் சமாதியிலே யிருந்துகொண்டு — கனிகாகக் [illegible] அடங்காத [illegible], உடுத்திட்டு குளிர்ந்து [illegible] — [illegible] பதம்போந்து [illegible], [illegible] — [illegible] — [illegible] கருவிடாமல் — [illegible] சாத்திரந்தை [illegible]. (11)

பாவென்றுக் கப்பாதான் பார்க்கப்போமோ — பாரபரனைப் பூசித்தாற் பார்க்கலாகும், நாவென்றுக் சாஸ்திரத்தை நீக்கிவிட்டு — அத்தனை தன்னியமாய் நாடிப்பாரு, காவென்றுக் [illegible] மறந்திடாமற் — காலூணி உரைந்தாக்கால் கருவெல்லாந்தோனும், வாவென்ற மாயையைத் தாவறுத்திட்டாக்கால் — வாராது [illegible] பணிசோம்பபோமே. (12)

சோம்பலை விருந்தாக்கால் காயசித்தியாமோ — சுணங்கலைத் திரித்தாக்கால் வாதசித்தியாமோ, கூம்பலைப் மனம்போலும் போதித்தியாமோ — குளிகைக்குச் சாரணை தரீயாதுல், ஆம்பனா யாகாசமேதும் போமோ — அடியான வழிகளைவிட்டால் சித்தமுமோ, காம்பனாய்க் காமத்தின் வழியேசென்றால் — காலூனும் இவ்போகக் கருத்தில்லிலை. (13)

நில்லான சசாசரங்கள் சீவராசி — நில்லான புனைபொடு அண்டமெல்லாம், வல்லான பூரணத்தை [illegible] — மருவி நின்று வெவ்வேறு உதித்ததென்றும், உல்லான பொழுதையாம் யோனிதாறு — உத்துக்கேள் அண்டமொடு மண்ணுந்தண்ணீர், கல்லான யோனியொடு காலிற்றும் — கருவான் [illegible] போதமாச்சே. (14)

ஆச்சென்ற அண்டத்து நீரைத்தாலும் — அடுக்கடுக்காய் மேல் [illegible] வருஷித்தாற்போல், தேச்சென்ற சென்மமங்கே செனித்ததாறு — சேர்ந்தோடி ஆசையென்ற பாசம்நீங்கி, வாச்சென்ற வன்மோடி மனுவையுண்டு — வாசனையாற் செனகத்தான் மாண்டு போதும், போச்சென்ற பூரணத்தில் மருவியன்றால் — [illegible] செனமமென்ற பிறவிபோமே. (15)

பிறவியத்துப் போகவென்றுப் பூரணத்திற்சேரு — பிறக்காவென்று பெண்மாலை தனிலேகின்று, திரவியத்து ரென்னையுத் தானதியேன்டி — சித்தித்திக் காயசித்தி பண்ணிக்கொள்ளு, சிவமியத்தாய் குளிகையாற் றேசமெல்லாம் — திரிபாகப் [illegible] சென்று சென்று, உரகியற்று உகைத்தின் பாயப்பூண்டால் — [illegible] பிறவியினி இல்லையாமே. (16)

ஆறுவே வறுமையைத் தாமுண்டேதென்றால் - அனிம்பான மனச்சூங்காக் குரனம்பேயாச்சு, தேறவே வேதாந்த சித்தாந்தம் இரண்டும்-விசனத்திலே சென்றுவிடும் சோர்வேய்யாய், பாறவே பசியதனால் மனம்போயாகிப்-பாக்கியங்கள் ற்றதினால் கல்லுப்போல, வாறவே வாசியாசி மௌனமிருந்து-வறுமைபாற் சகலமுமே மன்னும்ப்போமே. (17)

யோகமே வாசிபுத்தம் பூசையென்று - போக்கோடே ஆதாரம் புக்கியேறு, வேகமே விட்புலமே விசாந்துசாமி - வேண்டியபோதார் கற்பழமண்டி சித்திபாக்கு; தேகமற் சிவனத்துக் கிடப்போமாகச் - செப்பியேதார் நவபோகங் கண்டுபன்னு, ஏகாமற் சிவனைத்து தன்னுயிரேபலென்னு - கூட்டமாய் வேதாந்த ஞானுக்கப்பாரே. (18)

பாரடா உள்ளமைதத் திடமுமைந்தா - பக்தியிகாண்டு சுத்தமுடன் பார்த்தாயானால், பேரடா பெற்றபேரு உள்ளந்தானும்-பெருமையுடன் தாம்பழக்கு முருமைவந்து, காரடா கருணைவள ரமுதபோகம் - கன்னிமறந்த போதமதால் போகசித்தி, சாரடா சராசரமே தானுயின்று - சங்கற்ப விகற்பமெலாஞ் சார்ந்துதன்னே. (19)

தன்னுவது யாரையென்றால் மைந்தாகேளு-தன்னுணர்வு யில்லாத மெயத்தோரை, உன்னுணர்ந்து வெள்ளமதைக் காணுர்தன்னை - உற்றசெய சத்தியத மறியார்தன்னை, கல்லுணர்வாய்ப் பேசாத காப்கள்தன்னை - காதாந்த வேதமதைக் காணுர்தன்னை, சொல்லுணர்வாய் நாவில்லைத்துப் பேசவேண்டாம் - சோதியாய் மானசிவ ஞானப்பாரே. (20)

பாரடா சிவஞான மென்னவென்றால் - பாருலகில் நின்றவுயிர் யயிர்களெல்லாம், கோடா தன்னுகம்போற் காணவேணும் - சேர்மையாய்ச் சந்திப்பாய் திற்கவேணும், காரடா சகலகலைக் யானமெல்லாம் - கருத்தாகந்து பூரணமாய்க் காணவேணும், மோடா மெருவிரி யந்தகண்டால் - கின்னாத பொருளதுவும் விளங்கும்பாரே. (21)

பாரான உலகமேதே மாயவாழ்க்கை - மகத்தான வாழ்க்கையிலே பருகிநின்று, சோரான நிச்சயத்தை யறியமற்றன் - நிசமான வெளியென்றும் ஒளிதானென்றும், பேரான பரனென்றும் பிரமமென்றும் - பெருகின்ற சத்தியென்றுஞ் சிவன்தானென்றும், காரண விந்துவென்று வெண்ணியெண்ணி - கொண்டிருந்த நிச்சயத்தை யறியார்காணே. (22)

காணவே நிச்சயத்தைக் காணவென்றால்-கண்மோதற் வாயேது ஊருக்கேது, பூணவே நின்றவண்டத் தப்பாற்பாரு - பொருந்திநின்ற புரியினி ரூற்றுப்பாரு, ஊணவே நின்றசெதி பார்த்தாயானால் - உலகேது நீயேது காணதானேது, பேணவே பார்க்கவுந்த மயமாய்ப்போகும் - பேசியபார் சூட்சமதின் காட்சிதானே. (23)

காட்சியென்ற காட்சிகண் காட்சிகாணும் - கலந்தாலென்றாய் நின்றபொருள் சூட்சமாச்சு, மோட்சமென்ற சூட்சமது தானுமென்று-மௌனமுடன் தானிருந்த போதமாக, மேட்சான மூச்சறித்த வழியேயோகம்-மேலான மேகபரி பூரணமேதானப், சூட்சமென்ற சூட்சமது மேதாமாகச்-சூட்சாதி சூட்சமுட னிருப்பார்காணே. (24)

காணவே குருமுனிவர்பரிபாஷைதனை நூறில்-கனிவாகச் சொன்னதொரு அறுவதுக்குமேலாக்கும், காணவே தெளியமாயிரத்திருநூறில்-தனமான அஷ்டாங்க விதுவுமென்று, காணவே யாசனமும் போகருஞ்சொன்னார் - கட்டத்தைச் சொன்னதுவும் இதுவுமொன்று, காணவே போகர்யே பூராயிரத்தில் - கண்டெடுத்த படிசொன்னேரிதுவுமொக்கே. (25)

ஆசன விதி.

ஒன்றேதான் ஆசனத்தின் விரிவுசொல்வேன் - ஓகோகோ கோத்திக்கு சனத்தைக்கேளு, கண்டேதான் முழங்தாளாம் ஜானுக்கிரெண்டில் - குணமாகப் பிதித்திருக்கக் கோத்திமாச்சு, கண்டேதானாசனத்தைக் கருதிக்கேளு-கருவான ஒட்டியான பெந்தப்பன்னி, கண்டேதான் முழங்கால்மேல் காங்கள்கட்டி - பிராணனென்ற நாடிதனையைப் பார்ப்பார்பாரே. (26)

பார்க்கவே பத்திராசனத்தைக்கேளு - பதிவாகத் தானிருந்து காலிரண்டும், தாக்கையிலே பின்னுலே கையைக்கட்டி - கண்ணுறிந்து தானிருக்கப் பத்திராசனமாச்சு, சார்க்கவே முத்திராசனத்தைக்கேளு - சங்கையுடன் கரமேற் கரமேபோட்டு, சேர்க்கவே குதத்துக்குள் குதிங்கால்வைத்துச்-செம்மையுடன் தானிருக்கத் திருந்தானமே. (27)

ஆகுமே கோமுகாசனத்தைக்கேளு - அங்கமுடன் முழங்கால்மேல் முழங்கால்போட்டு, தாகுமே பாதம்ரெண்டில் கையைவூன்றி -தானிருக்கக் கோமுகாசனமுமாச்சு, காகுமே வீரமென்ற ஆசனத்தைக்கேளு - நாட்டமுட னிடக்கால்மேல் வலக்காலபோட்டு, ஆகுமே கோமுகம்போ லிருந்துகொண்டால் - உத்தமனே வீரமென்ற ஆசனம்பாரே. (28)

உறுதியுள்ள பதப்பது மனத்தைக் [illegible] யுடன் தாம் வென்றே நடைமேலேற்றி, குறியுடன் மதியெங்கும் [illegible] கைத்துச் சுத்தமுடன் [illegible] கண்டமனைப்பார்க்க, [illegible] தியுள்ள பதப்பது சனம்தன்னை - பதிவான லோகமுடன் [illegible] செல்லாம், வருதியுடனே [illegible] முனிதான் சொல்ல மகத்தான ஆசனத்தை மகிழ்ந்தார்காணே. (29)

காணவே பதுமாசனமதைக் கேளு - கருணையுடன் கையெண் ணிக் கரையிருவி, [illegible] முழுக்கால் கைதிரையைத் [illegible] ந் தின்ற அப்பமம்போல் குகைதனிலே, பேணவே அருமையான ஆசனத் தைச்சொல்வேன் - பெலமுடனே கொண்டபடி மருந்தும் [illegible], பூணவே ஒண்டுதலின் விபரஞ்சொன்னேன் - பூரணமாய்ப் பிரா ணாயம் பொருந்தக் கேளே. (30)

பிராணாய விதி.

பொருளான ரேசகந்தான் விவரஞ் சொல்ல - புத்தியுடன் பூரகந் தான் உள்ளே வாங்கல், அருளான கும்பகந்தான் [illegible] தல் - ஆதார சோதிவேத மந்திர பார்க்கல், திருவான [illegible] திரத்தை [illegible] - சிவசிவா வெளிதனிலே [illegible], [illegible] அந்தவிதம் வெளியாய்ச் சொல்வேன் - உத்தமனே ஆசனத்தி லிருந் தப்பாரே. (31)

மாத்திரை விபரம்.

பரமேசி மாத்திரைதான் முப்பத்திரண்டு - பதிவாகப் பூரிப் பாய் மூலத்துள்ளே, சாமேசி மாத்திரைதான் அறுபத்திநாலு - [illegible] கையுடன் கும்பித்தாய் பாரு பாரு, [illegible] மாத்திரைதான் பதினா றாகக் - கனிவாக ரேசிப்பாய் [illegible], [illegible] விமரிசையா ய்ப் பழக்கப்பண்ணி - நேர்மையுடன் பிராணன் மதித்தானதே. (32)

அதிக்குப்பிரம நிலைபதித்து நன்றாய்த்து - அதிலிருந்து விட்டுஅ விலே அமர்ந்துஆனதுடு, தெரிந்துருக்க நிலைபதித்து திறமாய்த்து - சிவா மயேஸ்வரத்திற் சேர்ந்துஆனதும், வதிந்தமனை நிலைபதித்து [illegible] தாம மந்தர - மகத்தான சதாசிவத்தில் வந்திடவே, விரித்துதலைத் தனைபதித்து வதிசெயதான் - வின்னவிக்கிறேன் பிராணாயம் ஒன்று தாச்சே. (33)

ஆச்சதுபார் பிராணாய மதிந்துசெய்தல் - அநேகமென்று பாப மெலா மகன்றுபோகும், மூச்சதுபார் பிராணாயஞ் செய்யச்செய்ய - மூக்கமுடன் தேகமதில் வேர்வைகொள்ளும், [illegible] மயங்கள் கழிந்துபோகும் - [illegible] சுத்தியாகும், காச்சதுபார் தனைத்தான் [illegible] - கருணையுடன் பிராணா யக் கருவைக்கேளே. (34)

கேளுநீ பெட்டகத்தைப் பருவமுடனே - கிருபையுள்ள பின்னே [illegible] சொல்லக்கேளு, காலுடன்கீ கண்டுவருவேனைவயாளுல்-கரு த்துடனே கும்பிக்கும் பெண்டாம்பட்சம், வாளுநீ அங்கிதான் சொலித்தனில் - மகத்தான ரேபமாய் முன்றும்பட்சம், கோளுநீ இல்லாமல் வாசியைதிக் - குருபதியிற் கிடபமுண்டாம் நாலாம்பட்சம் ( )

பட்சமுடன் தன்னைநிலை சாட்சியாகுல் - பரித்துயிர காரிக்கு மைந்தாம்பட்சம், இச்சையுடன் குண்டலியிற் சுத்தங்கொள்ளும் - என்பதனை சொற்கிறேன் ஆறாம்பட்சம், அச்சமற வேழுக்குள் ளைந்தாகேளு - ஆகாச கெவனமடா அதிகாரமும், மெச்சவே தார திருக்கவே பதிப்பான்றும் - மெய்ஞ்ஞான மெட்டினுட மேன்மை காணே. (36)

காணவே பெட்டினிலே திட்டமானல் - கற்பமென்று நிலையை வன் காணுந்தாம், பூணவே ஆதாரம் சித்தியாகும் - பூரணமும் கார ணமும் பொருந்துமப்பா, தோணவே சொரூபமது சோதியா கும் - சகலப் பிராணங்களே சொலிக்குமப்பா, பேணவே பிராணா யம் பலத்துதாலுற் - பேரண்டம் சித்தண்டம் தான்தானச்சே. ( )

தன்னைத்தான் தானறிந்து பார்க்கும்போது - தத்துவமாய் நின்றநிரந் தொண்ணூற்றாறு, என்னைத்தான் தொலையாத ஆசா பாசம் - என்னசொல்வேன் பஞ்சகர்த்தாள் பஞ்சபூதம், கண் ணைத்தான் தானறிந்து கண்ணின்கண்ணு - கலையான ரவிமதியுந் சுடர்கள் மூன்றும், உன்னைத்தான் அறிந்துமனை அன்னிப்பார்க்க - உன்னையென்ற நிச்சயத்தை யுரைக்கொண்ணுதே. (38)

காணவே அஞ்சபஞ்ச பூதந்தன்னைக் - கண்குவித்து மனக்கண் ணல் நன்றாய்ப்பார்த்தால், பேணவே பேருகிரி காணலாகும் - மேலான சதுரகிரி விலாசந்தோனும், ஆணவே உலக்கிடார் சொல் லப்போரார் - ஆகார பூதலகை யறிந்துகொண்டால், வேணவே நின்றகயி லாசந்தோனும் - விளம்புவேன் ஞானயிந் திரியங்கேளே.

ஞானேந்திரியம்.

கேளடா ஞானயிந் திரியந்தன்னைக் - கிருபையுடன் சொல்லு கிறேன் நன்றாய்க்கேளு, கூளடா தோத்திரந்தான் காதுமாகும் - தொக்குவென்று சொன்னதுதான் தேகந்தேகம், வாளடா சக்ஷு வென்றால் நேத்திரமாகும் - மகத்தான சிங்குவென்றால் வாய்தா னாகும், காலடா ஆக்கிராண மூக்குமூக்கு - கருணையுள்ள ஞான யிந் திரியமஞ்சே. (40)

அஞ்சான ஞானமின் திரியத்தன்னை - அருளான மனக்கண்ணால் கண்ருப்பாரு, வெஞ்சார அஞ்சுகின்ற பார்த்துமைந்தா நிலையான குருபதியில் நின்றுயானால், மிஞ்சாமல் வாசியது தானேதானாய் - மெய்ஞ்ஞான தீபமது விளங்கும்பாரு, அஞ்சமென சைமந்தா நிலை கண்ருப்பார்த்துச் - சங்கையுடன் கருமமின் திரியங்களை ()

கர்மேந்திரியம்.

கேளடா வாக்குடனே பாதம்பாணிக்-கிருபையுடன் பாயுருவு முபஸ்தமஞ்சும், நீருடா கருமமின் திரியமஞ்சு-சுகமாகத் தானறிந்து சுத்தமானால், பாரடா பேரான ஞானமார்க்கம் - பக்தியுட னருளையுமே கண்டுதேர்ந்தாய், கோளடா ஒன்றுமில்லை வாசியேறும் - குறிப்பாக ஐம்புலனை கண்ருப்பாரே. (42)

புலனைந்து.

பார்க்கவே ஐம்புலனைப் பகர்கேளு - பதிவான சத்தமொடு பரிசரூபம், சேர்க்கவே ரசமுடனே கெந்தமைந்து - இன்பமுள்ள ஐம்புலனின் றிதறுபோமே, சேர்க்கையுட னைம்புலனைக் கண்டு மைந்தா - தேர்ந்துமன அறிவாலே தெளிந்துகொண்டால், மார்க்கமுள்ள சித்தரென்று யார்க்கும் தோணும் - மைந்தனே ஐம்புலனை வகுத்துக்காணே. (43)

காணவே ஐம்புலனை வகுத்துப்பார்த்து - கருவான ஆதார மூலத்தேகி, தோணவே வாசியுட நிலையைக்கண்டு - சுத்தமுடன் வாசிதனி லேறியேறி, பூணவே அண்டவரை தன்னிற்சென்று - புத்தியுடன் சித்தமதாய் நின்றுயானால், ஊணவே கரணமந்தக் கரணமும் - உண்மையுடன் சொல்லுகிற றுகந்துகேளே. ()

கேளுநீ பூதலத்தில் யோகிஅய்யா-கிருபையுள்ள கரணமந்தக் கரணந்தன்னை, கோளுநீ இல்லாத மனந்தானென்று - கூர்மையுட னின்றிலங்கும் புத்தியொன்று, தேளுநீ ஆங்கார மானதொன்று - சிவசிவா சுத்தமென்ற சித்தமொன்று, ஆளுநீ கரணமந்தக் கரணமும் - அய்யனே அறிந்துகொண்டு ஆள்பாரே. (45)

பாராமல் வாத்துமதத் தவத்தானய்யா - பதிவாக யிருபத்து நாலுஞ்சொன்னேன், சேராகத் தானிருந்து ஆக்னவபம் - நிலையறிந்து பெற்றதினால் வாசியேறும், சாராமல் வாசியிலே கருவைக் கண்டு - கருவாக ஆத்துமதத் தவத்தைப்பார்த்தால், ஆராறு மனக்குகிய குண்டோ பிள்ளாய் - அப்பனே வித்தியாதத் தவத் தைக்கேளே. (46)

கேள்மகனே வித்தியாதத் துவத்தைக்கேளு - கேள்விபோன காலமென்றும் நியதியென்றும், ஆள்மகனே கலையென்று மவித்தையென்றும் - அகமான ராகமென்றும் புருடனென்றும், தாள்மகனே மாயையென்று பேருமாக்க - தன்மையுடன் வித்தியாதத் துவத்தைப்பார்த்து, ஆள்மகனே ஆதார தேகந்தன்னை - அறிந்துகொண்டு சிவதத்துவந் தன்னைக்கேளே. (47)

கேள்மகனே சிவதத்துவந் தன்னைமைந்தா - கிருபையுள்ள பிள்ளைகளே கண்ருப்கேளு, ஆள்மகனே சுத்தவித்தை யீசுரமுமைந்தா - அய்யனே சதாசிவமும் சத்திசிவமுமாம், ஆள்மகனே சிவதத்துவ மொன்றுமே ஐந்து - சுகமான தத்துவங்கள் முப்பத்தாறு, வாள்மகனே உன்கருவில் மெய்ந்தும்பேரு - மைந்தனே தானறிந்து தன்னைப்பாரே. (48)

பாரப்பா தன்னைமிகத் தானேகண்டு-பக்தியுட னுடகருவின் மூலம்பார்த்து, சேரப்பா நின்றதினால் தத்துவத்தின்பெருமை - நீதியுடன் தேறுமடா விளையாப்பாரு, சாரப்பா மனதாரச் சார்ந்துபார்த்தால்-சார்வான தத்துவங்கள் தேறும்பாரு, ஆரப்பா அறிவார்கள் பூதமைந்து-அறிந்திறந்த தத்துவந்தான் தொண்ணூற்றாறே. (49)

ஆறான பூதமைந்தில் வரிசைகேளு-அப்பனே பிருதிவியின் கூர் தானமைந்தா, சோரான மயிருடனே எலும்புசர்மம்-நிலையான நரம்பு சதை யைந்துமாக்க, பேரான பிருதிவியின் கூறுசொன்னேன் - பெருமையுடன் தானறிந்து மனமகிழ்ந்து, கூறான அப்புவுட கூறுபாரு-குணமான பிள்ளைகளே கூர்ந்துபாரே. (50)

பாரப்பா அப்புவுட கூறுசொல்வேன்-பதிவான நீருடனே உதிரமப்பா, காரப்பா சுக்கிலமு மூளைமச்சை-கருவான இந்தமட்டும் அப்பின்கூறு, தேரப்பா அப்புவுட கூறறிந்து - தெளிந்து மனங் கொண்டுகுந் தன்னைப்பார்த்து, சாரப்பா தன்னுணர்வால் பார்த்தாலைந்தா-தனதான தேயுவுட கூறுகேளே. (51)

கேளப்பா தேயுவுட கூறுகேளு - கேள்வியென்ன பசியுடனே நித்திரையுமாகும், ஆளப்பா சேர்வதும் பயமுஞ்சோம்பு - தொகுத்து ஐந்தமைந்துமடா தேயுவின்கூறு, வாளப்பா தேயுவுட கூறறிந்து-மார்க்கமுடன் தன்னகத்தை மனதாய்ப்பார்த்து, காலப்பா வழுவுதிந்து பார்த்தாயானால்-கலையான வாயுவுட கூறு தானே. (52)

தானான வாயினுட கூறுகேளு - தன்மையுள்ள பின்னைகேளா நடத்தலுடல், உன்னுள பிருதிவியொளி இடத்தல்லவாக்தா - உத்த மனே பெருந்தவெளி இத்துமாகச, வானான வாயினுட கூறிக் கு - மார்க்கமுடன் தன்னகத்தை மகிழ்ந்துபாரு, கோணான குருவரு ளாற் பார்த்தாயானால் - ஞானமாக ஆகாசக் கூறுகேளே. (53)

கூறான ஆகாசக் கூறுதன்னைக் - குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் குணமாய்க்கேளு, சோரான ரோதகமொடு சேவபோகம் - நிசமான ஆச்சரிய மதமுமச்ச, ஊரான ஆதாரத் தன்னைப்பார்த்து - உத் தமனே தானவனாய் நின்றாயானால், நிறைந்த வாசியது தேகந்தேறும் சிவபூசை யைத்தவிதாழி சிறுபத்தாறே. (54)

அஞ்சான பிரஞ்ச பத்தாடி - அப்பனே சொல்லுகிறேன் மதி வாய்க்கேளு, அஞ்சாத பிடைபின்னுஞ் சுழிமுனையாகித் - தலங்கு நின்ற காந்தாரி அத்திபாடு, மிஞ்சாத அசுவினியும் அலம்புருடன் குஹுவும்பேசுருள்ள குதமுடனே சிங்குவையும்பத்து, நெஞ்சார நின்றதொரு நாடிபத்தும் - நேர்மையுடன் பிருதிவியின் வழிதான் பாரே. (55)

வழியான வாயினுட வழிதான்மைந்தா - மார்க்கமுடன் சொல்லுகிறேன் மனதாய்க்கேளு, செழியான பிராணனுட வயா னனுடனும் - நிசமான உதானனொடு சமானன்மைந்தா, அழியாத வியானனொடு அந்தமாச்ச - அரகரா வாய்வுடனே தெய்வமாச்ச, சுழியாத தேயுவொடு வாய்வைக்கண்டால் - சுகமாகப் பூதவாயு வைந்தான்கேளே. (56)

கேளப்பா வியாழனொடு கூர்மனைமைந்தா - கிரிகரனுந் தேவதத் தன் தனஞ்செயனுமச்ச, ஆமப்பா இப்பூத வாயுவென்பார் - ஆச் சரியத் திசைவாய்வை யறிந்துகொண்டு, காணப்பா வாய்வுபத்துந் தெரிந்துநீயுங் - கருணையுடன் சிவயோகங் கருத்திலேநின்றால், கோண ப்பா ஒன்றுமில்லை யெல்லாஞ்சித்தி - குறிப்புடனே ஆகாச வழி தான் கேளே. (57)

கேளடா ஆகாச வழிதான்மைந்தா - கிருபையா யுரைக்கிறே னின்றாய்க்கேளு, குடிலா அர்த்தமே டனைதானென்று - சுத்த முடன் புத்திரமே டனைதானென்று, வாமடா உலகமே டனைதா னென்று - வளமான ஆகாசவழியைக்கண்டு, ஆமடா அந்தரங்கச் சுழியில்நின்று - அப்பனே வாக்காதி யறிந்துபாரே. (58)

பாரப்பா வாக்காதி யென்னசொல்வேன் - பதிவான வசன மொழி செவுனந்தானும், கேளப்பா விசர்க்கமொடு ஆனந்தமதுஞ் - சிசப்பான வசனாதி யென்றும்பேரு, காரப்பா வசனாதி பஞ்சகன்மேந் - திரியான ஆதார முறையைப்பார்த்து, சாரப்பா பிரகிருதி வழியேபார்த் துநீ - தன்மையுடன் சொல்லுகிற சங்கைகேளே. (59)

கேளப்பா ராசதமுந் தாமசமுமைந்தா - கிருபையுடன் சாத் வீக குணங்களு மூன்றும், வாளப்பா முக்குணங்க ளறிந்துகொண்டு - மெய்மையுள்ள வித்தினுட வழியைக்கேளு, சூழப்பா பைசந்தி மத் திமைவைகரியும் - சூக்குமைக நாலுமது வாக்கேயாகும், ஆளப்பா வாக்காதி நாலும்பார்த்து - அரகரா ஆதாரந் தன்னைக்காணே. (60)

காணப்பா ஆதாரந் தன்னிலேதான் - கருவான உட்கருவி முப்பத்தாறும், பூணப்பா பிறக்கருவி அறுபதாச்சு - புத்தியுட னுள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்தால், தோணப்பா தத்துவங்கள் தொன்னூற்றாறும் - தோணுபடா பிருதயத்திற் சூழ்ந்துபார்க்கில், வீணப்பா ஒன்றுமில்லை தத்துவக் குப்பை - விளக்குபதி பசுபாச விளையாட்டாச்சே. (61)

ஆச்சப்பா உட்கருவி முப்பத்தாறும் - அப்பனே சிவத்தினுட கூறேயாச்சு, நீச்சப்பா பிறக்கருவி யறுபதுந்தான் - நிசமான சத்தி யுட கூறேயாச்சு, பேச்சப்பா உள்வெளியும் நன்றாய்ப்பார்த்துப் - பெருமையுட னாதஷ்டியுங்கண்டு, காச்சப்பா கருவிகா ணாதி யென்ற - சுகமான தத்துவத்தைக் கண்டுதேறே. (62)

தேறப்பா சரிகையொடு கிரிகையிரண்டும் - சிவசிவா சத்தியுட கூறேயாச்சு, கூறப்பா யோகமொடு ஞானமிரண்டும் - கருவான சிவத்தினுட கூறேயாச்சு, நேரப்பா சிவசத்தி அந்தங்கண்டு - நெறிமுறைமை தவறாமல் தம்பார்த்து, காரப்பா சதாசிவ பொதி கைதன்னிற் - சங்கையுடனின்று தவந்தானேசெய்யே. (63)

அண்டக்கலைத்து.

தாமென்ற அண்டத்தின் கலைக்குகேளு - தன்மையாய்ச் சிப்பியுட சங்குவையவாங்கி, வேமென்ற வெளியிலேவிட்டுக் காயப்போட்டு - மிகுத்தான வெடியுப்பு காலாங்கதாச்சம், பாமென்ற பலம்பத்து நிறுத்துக்கொண்டு - பாகின்ற சிப்பியுட சுதையும்பத்து, நேமென்ற செண்பக்குத்தூ ளாக்கிவிட்டு - செவ்வித்தூ ளிகுழியில் விடாமற் ஏ ளே. (64)

தாமென்ற அடைகட்டின் கட்டுதனைத்தான் - சாங்கமா யெரித்திடுவாய் சாமந்தானும், பாமென்ற பச்சைகளித் தனிப் பிணைக் கப் - பசுமையென்கச் செயநீராம் பண்பாய்வாங்கி, தாமென்ற நிறமானில் கல்கத்தாக்கொண்டு - வரிசையாய்ப் பூசிக்கு சீலைச்செய்து, நாமென்று பலமொன்று கல்வத்திட்டு-நாட்டியதை மூன்றுநாள் ரவிக்குப்போடே. (65)

சிப்பிச் சுண்ணம்.

போடவே வனமதாங் கிளிஞ்சிதன்னைப் - பூசிரும் கற்கண்ணாங் கரைத்துக்கொண்டு, தேடவே தெளிவிருந்த சாலகனில்-சிறக்கவே அதிலிட்டுச் சமமாகத், தேடவே பெரிதிதுக்கு ரவியிலிட்டு - எத்தமாம் பூசிரு வீராருத்தம், ஆடவே அருசியது பலந்தானென்று - அரைபலந்தான் வகையொன்றுக் கரைத்திடாயே. (66)

அரைத்திடுவாய் வெடியுப்பு நீரினாலே-அடவாகச் சேருபோதுழுப்பிக்கொண்டு, பகரத்திடுவாய் கிளிஞ்சிபலம் பத்துதன்னில்-பாங்காகப் பிசறிய காயப்போடு, திரைத்திடுவாய் பெருவிக்கி அதன்மேல்வைத்து - திறமான புடம்போட்டு முறைத்தல்லிக, உரைத்திடுவா யாறவிட்டு யெடுத்துக்கொண்டு-உற்றசட்டி தன்னில் வைத்து நீற்றிடாயே. (67)

நீற்றியே அகளிலிட்டு வில்லைவைத்து - நிலவாக மேலுமத்த கீரமுன்ததி, வீற்றியே மேல்மூடிச் சீலைசெய்து - மிக்காகப் புடம்போட்டு வில்லைவாங்கி, தேற்றியே செயநீரில் பொடித்துப் போட்டு - சேருபோத் துழப்பிப்பின் காயவிட்டு, போற்றியே புதுஅண்ட மதிப்பதித்து - பெருரவியிற் போடுயிரு பதுநாள் தானே. (68)

இருபதுநாள் போட்டடவே மெழுகுமாகும் - இரசகந்தகம் காரமது பலமும்ரெண்டு, தருப்பாதைகள் காரமது பலமும்ரெண்டு-தனியான வங்கத்தில் தோய்ச்செடுத்து, அருப்பதோர் அருசியது பலமும்ரெண்டு-கூட்டிய கல்வத்திற் பொடியாய்ப்பண்ணி, அருப்பதோர் வெடியுப்பு நீராலட்டி - ஐந்துநா ளானபின்பு வில்லை கட்டே. (69)

கட்டியே உலரவிட்டு அகலிற்றுறும் - காரணமாஞ் சிப்பிச் பொடியமுத்தி, விட்டவே வில்லைவைத்து மேலுமூடி - மிக்கான புடம்போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு, தப்படியே முன்னண்டம் சமனுஞ்சேர்த்துக் - தாக்கவரை மூன்றுநாள் மெழுகாய்ப்போகும், பட்டியே பணியில்வைக்கச் செயநீராகும்-பீங்காணும் பாலகிக்குள் வாங்கிடாயே. (70)

வாங்கியே செவ்விபது பலந்தானென்று-மாட்டியே கண்ணும் பூமுதிதன்னில், தேங்கியே குழம்பாகப் பண்ணிக்கொண்டு - சீலையிலே கட்டியதை வரால்வைத்து, நீங்கியே மூன்றுநா ளானபின்பு-நிலவாக விருசாறுந் தீயெரித்து, தாங்கியே யந்திரம் கழுவிக்கொண்டு-சமரசமாய்க் கல்வத்தி லிட்டிடாயே. (71)

இட்டுமே முன்சொன்ன நீரைவிட்டு - இரைத்துத்தான் மூன்றுநா ளானபின்பு, விட்டுவாய் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு-மிகமூன்று நாட்காய்ந்து குகையில்வைத்து, இட்டுமே அகலிலிட்டுச் சீலை செய்து - இக்கெருவிற் குடமாய்ப் போட்டுவாங்கி, தீட்டுமே செயநீரி லரைத்துமேபோல்-சீலைக்குள் தடவிஅண்டந் தன்னிற் பொத்தே. (72)

போற்றியே அண்டமது பதிதாய்வாங்கிப் - பொத்திட்டு ரவிதனிலே காயப்போட்டு, மாற்றியே சட்டிக்குள் மணலையிட்டு - மருவலே பதித்துமே ரவியிற்போடு, ஏற்றியே இருபதுநாள் காய்ந்தபின்பு - எடுத்திட்டால் மெழுகாகுங் கல்வத்திட்டு, சாற்றியே சாதிலிங்கம் வீரம்ரெண்டும் - தகத்திட்டுக் கவசமெல்லாஞ் சீலைப்போடே. (73)

சீலையே கல்வத்திற் கூட்டிப்போட்டு-செயநீரா லெட்டுநா ளரைத்தமைபோல், மேலியே வில்லைதட்டி உலரப்போட்டு - மிக்கான கீருக்குள் வைத்துமூடி, காலியே குக்குடமாம் புடத்தைகப்போடு-அதிலேபோர் மதிக்கஅண்டங் களங்கதாகும், ஏலியே நவலோகந் தொன்றுமித்தால் - எட்டாகும் பெயமது விசைந்தாகேனே. (74)

இசைத்துமே செயநீரில் மறுசிலைதன்னை - எடுத்துமே ஒன்று கல்வத்திட்டு, மூசைத்துமே முன்செயநீர் தனிலரைத்து மூன்றுநா ளானபின்பு வில்லைதட்டி, தசைத்துமே முன்பொடியில் வைத்துமூடி - சந்துக்குச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு, அசைந்துமே செயநீரி லரைத்துக்கொண்டு - அதியாங் கண்டமே லப்பிப் போடே. (75)

அப்பியே மெழுகான் ரவியிற்போடு-அதின்பின்பு முன்பொடியால் பூத்திவைத்து, சிப்பியே செப்பில்வைத்து மண்ணைச்செய்து-திறமான குக்குடமாய்ப் புடத்தைப்போடு, உப்பியே அருசியது குருவுமாகும் - உத்தமமாம் அருக்காந்தி பண்ணிக்கொண்டு, அப்பியே சந்தியது சொல்லக்கேளு - சுருக்கான வெடியுப்பு நீற் [illegible] (76)

நீரிலே வெள்ளியக் தன்னைத்தானும் - நிறுத்தமே ஒன்றுபலந் தருக்குத்தான், வாரிலே வரகனிடை - சாலைதன்னில் - வன்மையாயுரைத்துமே கலக்கிக்கொண்டு, காரிலே அஞ்சனத்தைக் கல்வத்திட்டுக்-கலக்கியபீர் தனிலூற்று நாளரைத்து, தெரிலே வில்லை கட்டி உலரப்போட்டு-சிறந்தமண்ணு சில்லைமேலே கவசங்கட்டே. (77)

கவசத்தைச் சிப்பிநீர் தன்னில்வைத்துக் - காரியமாய்ப் புடம் போட்டு யெடுத்துக்கொண்டு, புவசத்தை விகிதத்தால் பொருமி நீராம்-புரம்பாக யெடுத்துவைத்துப் புகலக்கேளு, தவசத்தைத் தாளகமும் பலமுமொன்று - தாக்கியரைக் கல்வத்திற் சாரநீரால், விவசத்தை வெங்காரம் பலமுங்கால்தான் - மிஞ்சாணி தனிற்கழுவிக் கூடப்போடே. (78)

கூடவிட்டு வெடியுப்பு நீராலாட்டிக்-கூசாதே அஞ்சனாளரைத்துமைபோல், கூடவிட்டு வில்லைதட்டி உலரப்போட்டு - நிசமாக மூன்றுநாள் காயந்தபின்பு, தேடவிட்டுச் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்தி-செப்பிவிட்டுச் சீலைசெய்து குக்குடந்தான், பூடவிட்டுப் புடம்போட்டு ஆறவிட்டுப்-புட்டுமே கவசத்தை வில்லைவாங்கே. (79)

வில்லையிலே காற்பலந்தான் ஆக்கிக்கொண்டு-விடுதுருசு குருவதிலே பலமுங்கால்தான், வில்லையிலே திமிளையது பலமும்ரெண்டு-சேகரைத்து ஒன்றாகச் சாரநீரில், வில்லையிலே வெங்காரம் பலமுங்கால்தான் - வெடியுப்புச் செயநீரி லரைத்துமைபோல், கல்லையிலே கல்வத்திற் கூடவிட்டுக் - கலந்தரைப்பாய் நீராலே அஞ்சனமே. -

அஞ்சனாளாட்டியே வில்லைகட்டி-அடர்ந்தாவி தனிற்போட்டு மூன்றுநாள்தான், தெஞ்சநாள் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்திச் - சீலைசெய்து கெசபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து, பஞ்சநாளஞ்சுபலங் கல்லுப்புத்தான் - பாங்காக வெடியுப்பு நீராலாட்டி, கஞ்சநாள் நாகத்தைச் சுத்திபண்ணி-நாகத்தை லேசாகத் தகடுவாங்கே. (81)

தகடுதிரை சரியாக அரைத்துமைபோல் - சமன்பாதி திமிளைக்கல் லுப்புத்தானும், அகடுகின்ற சரியாக நிறுத்துக்கொண்டு - அசையாமல் நாகத்திற் கவசங்கட்டி, செகடுகின்ற சிப்பிபாம் நீருபோட்டு - திட்டமாய் கல்லில்வைத்துச் சீலைசெய்து, முகடுகின்ற அரையளவு குழியேவெட்டி-முடுக்கான கெசபுடமாய்ப் போட்டிடாயே. (82)

போட்டெடுத்த நாகத்தை உருக்கிப்பார்த்தால் - பொன்போலே கண்விட்டு ஆடும்பாரு, நாட்டெடுத்த நாகத்தில் அருகூவீரம் - நலமான திமிளையது பெட்டிக்கொன்று, நீட்டெடுத்த சாரநீர் விட்டுஆட்டி - நிச்சயமாய் நாகத்தில் மேலேபூசி, தேட்டெடுத்த சிப்பிநீர்க் குள்ளேவைத்துச் - சீலைசெய்து கஜபுடந்தான் போட்டிடாயே. (83)

கஜபுடத்தில் நாகமது நீருமாகும் - காடிசான நாகத்தின் நீரதொன்று, திஜபுடத்திற் அருகூவொன்று சினமொன்று - திரமான காரமொன்று கூட்டிக்கல்வம், தஜபுடத்திற் சாரநீர் விட்டுஆட்டித்-தாயான பரிபுமரைப் பகர்தான்சேர்க்கு, புஜபுடத்திற் பூசியே காயவைத்துப்-பொரித்தெடுத்த அண்டத்தைத் தாளாய்ப்பண்ணே.

தாளப்பண்ணிப் பரித்தகடு அமிழ்த்திச்சட்டில்-சகசீலைச் செய்துகஜ புடமாய்ப்போடு, ஆளப்பண்ணி ஆறவிட்டு யெடுத்துப்பார்த்து - அசையாமற் கவசத்தை டொக்கப்போட்டு, தாள்ப்பண்ணிக் கல்வத்திற் பொடியாய்ச்செய்து - தாயான பரியிடைக்குச் சுகந்சேர்த்து, மூளப்பண்ணி முன்னீரா லரைத்துமைபோல் - மூர்க்கமாய் வில்லைதட்டி ரவியிற்போடு. (85)

வில்லைதனைச் சிப்பிநீர்க் குள்ளமுத்தி - மிஞ்சாமல் லெகுபுடமாய்ப் போட்டெடுத்து, கல்லதனைச் செப்புக்குள் ளெடுத்துவைத்துக் - காசிடைதா னுமிழ்நீரால் தான்குழைத்து, நில்லாதே புதுஅண்டம் மூன்றுவாங்கி-சேர்த்துருக்கி மேல்வைத்து அசையாமற்றுன், தில்லைதனைக் காசகலங் குழைத்ததைத்தான் - திலதமிட்டு ரவிதனிலே வைத்திடாயே. (86)

திலதமிட்டு ரவிதனிலே தசநாட்போடு - செந்தூரிக்கம் பின்காலில் வைத்துக்கொள்ளு, விலதமிட்ட வெண்கருத்தான் வடித்துபொங்கி - விழுகுமே பிங்காணி யெடுத்துக்கொள்ளு, சலதமிட்ட சாக்கெல்லாம் வெண்கருவாற்கட்டும் - எம்பாமல் மஞ்சளது மெழுகுமாகும், கலதமிட்ட நவலோகம் பத்துக்கொன்று - நாட்டமா யெண்பது பத்துமாமே. (87)

பத்தான மெழுகெடுத்து உள்ளேகொள்ள - பணவிடைதீன் கரைதிரையோ மாறிப்போகும், சுத்தான சுக்கிலந்தான் கட்டித்தானும் - சூட்சமாய் மேலேறுங் கிளோடாது, நித்தான அனுபோகஞ்செய்திட்டாக்கால் - திலத்தான மதுகமூன்று மேலேயேறும், முத்தான சுக்கிலந்தான் கட்டிப்போனால் - மோசநத்துக் கேறுகிற பாதையாச்சே. (88)

பாதையாம் மண்டோடு பண்சாரப்பத்துப் - பருவிக்கின்ற கர்க்க
ன்னம் பலந்தானொக்க, போதையாந் சிறுபிள்ளை மூத்திரத்தில் -
பிசைக்குமே கரைத்துமையந்துத் தெளியவாங்கி, காதையாம் மண்ட
த்தைத் தானாய்ச்செய்து-கருவாகத் தெளித்துக்கச் சட்டியிலிட்
டு, ஆதையாம் மிலிட்டு வற்றக்காய்ச்சி-அன்பின்பு நிலிசெடுத்து
ரவிக்குப் போடே. (89)

ரவிமுன்னே போட்டெடுத்துக் கல்வத்திட்டு - கருகைக் கத்
திக்க காயமதை, புவிமுன்னம் பொயபாக்கிச் சரசிராசல்-புகட்டிட
யிதை மாசிரென்று சமைதாளும், தவிமுன்னே வ்ரமொரு தாக
போடு - கலைமான தானமும் தீங்கம்போடு, கவிமுன்னுந் ருக
மொரு சாசம்போடு - துருசியது மித்தான் கிடைதான்போடே. (90)

காசிடைதான் செந்தியது கல்வத்திட்டுக் - கடிக்குகைப்பாய்
ஏன்றுதான் சாரிரில், விசிடைதான் வெடிநூனைத்து, வெப்பாக்
கித்து - பிசிக்கான பெப்பியிக்கி பராமக்கித்து, செசியமே செர்
வாசம் வெளியாவித்து - நீக்கான பலமைதான் கல்வத்திட்டு,
கசிடைதான் ருன்றியட சார்ருலட்டிக் - குழப்பிவொ புன்னை
யைந்து பண்ணிக்கொள்ளே. (91)

பண்ணிய முன்மருந்து இக்குடிக்கு-பாய்ச்சியனை போய்பக்கு
அவ்வெடாவில்லை, பின்னிய முன்மருந்து ஒன்றுக்கூட்டிப்-பிசைத்
திட்டுக் குகையிலிட்டுச் சீலைசெய்து, குன்னிய குகைதன்னுற்
கில்லுப்போட்டுக் - கூசாதே ஊதிவே பிறன்சொயம், அன்னி
யே யாதனிட்டு உடைத்துவாங்கி - அரைத்து கன்றுப் முன்மருந்து
சேரிவே. (92)

ஊதிய சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்கொண்டு - உதட்டி
யிப் படிக்கு தாமேவூது, சாதியாச் சத்தெல்லாம் பொருக்கிக்
கொண்டு - தகத்துமே கல்வத்திற் கல்லுப்புத்தான், பாதியாம்
பழச்சாற்றால் கொரைத்துப் - பண்ணிய குளிகட்டி வாய்தான்
விட்டு, ருதியே அட்டகலந் சத்துவைத்துத்- அப்பரவாய் வங்க
மென்ற நாளத்தாதே. (93)

ஊதிய கசடகற்றி உருக்கிக்கொண்டு - உத்தமமாம் வாழை
யட கிழங்குச்சாற்றில், நீதியா வைத்துதாம சாய்த்தெடுத்து -
நிச்சயமாய்த் தங்கமது சாறுக்கொள்ளு, கேதியாக் கூட்டிட்டு
உருக்கிக்கொண்டு - கெட்டியாய் மெழுகு கட்டிக் கின்னினொரு
ஆதியோ அடித்தாரில் கெட்டிச்சீலை - அடர்த்திரயாய்ச் செய்துமே
வைத்துக்கொள்ளே. (94)

வைத்திட்ட கின்னிய ருககத்தில் வைத்து - வாவைக்கச் சத்தி
த்த குருநம்கிட்டு, வைத்திட்ட கருமத்தது சாருதன்னுடல் - கமகா
காத்த தெளிவித்து [illegible] பெரும்போடு, வைத்திட்ட சாக்சாமந்
[illegible] - அய்த்
திட்ட குளிக்கதனை [illegible] - ஆறைமல்லை குளிகைத்தப
டுட்டு [illegible]. (95)

படம்போட்டு அனாதிக்குக் குன்னைபத்து-புருமிக்கவி லைரத்
தமே புடந்தானப்பத்து, படனபோட்டுக் குடைந்து தன்னை
வாட்டு - உறமைவவன் பிறைக்குந்தி உருவிக்கொண்டு, அடைப்
போடு அபயக்களுக்கு அந்தநாளில் - அவைப்பாம மனையிருக்கு
தாநிறைட்டாக, இடப்பாடு செய்பட்டுச் சொத்துக்கொண்டு -
செய்பன்னது மருந்திதவை சேர்த்துத்தானே. (96)

மருந்திதை வாட்சாத்தை மமையாகப் - பரமாக அருசத்துச்
செவிப்பாயாரில், வந்தாயில்லா வாசிவா முதுதிருப்பி - மாதரு
ஒன் முன்னக்க மகிழ்ச்சியாலே, தந்தாயில்லா துவாதுயிற் பணி
பெரெய்யவர் -துரயாரா உலமனியாரு சந்திதாறும், அருசிய
கெட்டதெல்லா மயோரிவன் - அழியவா ரமாதாது வைகவான்
பாரே. (97)

பாரென்ற மனிதனக்கு நாவெலன்று - பரிசிட்டுச் செந்தி
யிட்டுச் செத்தாரித்து, சீரென்ற பணலிய தாய் பலிதுவன்னது-
செங்கதிருக் கொம்பாருந் தேகந்தானும், பேரென்ற பிரமனுட
பெருத்தமெய்யாயிபாய-போட்டுப்பல் கனவாகம் நாட்டுக்கொள்
ளு, பாரென்ற பத்தமைய மாத்துவனாதும் - பரிப்பட்டால் செல்
பாருங் பரிந்துபாரே. (98)

பார்க்கவே உருச்செபித்துப் புருவரிசிந்-மன்பான மைக்கவ
ருல் கன்றுப்பார்த்தால், மார்க்கமுள்ள வெட்கமியும் விக்குறு
தேர் - மகத்தான பூரணைக் கிரய்யபாலனைத்தா, வாக்கமுட
னிருதப்பதிற் தொறுப்பாரு - இப்பமுள்ள தெரிசனத்தைக் கண்
டயாலுல், நிக்கமுள்ள சிவயோக வாழ்வப்பெற்றுச் - செல்வபதி
யாயிருப்பாய்த் திளையப்போக்கே. (99)

கொக்குவது பூரணைக் கிரகிகோக்கி - அன்பாயுடன் பூரண
மாய் நின்றுயாரும், காக்குகளி மக்கமதில் வாசியென்று - கடுக்காய்க்
கிபாதில் வடியாரு, வாக்குமைய தொன்றுதி முன்னுக்காண்டம்
[illegible] கொசொபைதனை
யகந்திமைந்தா - கொதிய டுடைத்து சகத்தினில்லே. (100)

மூன்றாங்காண்டம் முற்றிற்று.

௨

பராபரி துணை.

உரோமரிஷி

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை நாலாங் காண்டம் ௩௱.

சதுராமங் காண்டத்தைச் செப்புதற்கு—சதாசிவனார் பாதமே
ன்றன் சிரசில்வைத்து, நிதமாம் சிவனுடைய உத்தாரத்தால் —
நித்தியமாம் குருபுசுண்டர் பாதம்போற்றி, முதாமகும் ஞானத்
தின் சமாதிகாப்பு — முச்சுடராமணி முடிக்கும் பாமேகாப்பு, சுந்
ரமா மணித்தாயார் பாதங்காப்பு—கடக்குகின்ற மனோன்மணித்தாய்
பதங்காப்பாமே. (1)

மனோன்மணித்தாய் பாதமது பணிந்துபோற்றி — மார்க்கமுட
னிருவினையும் நீக்கச்சொன்னேன், இனோன்மணியாம் பிறப்பிறப்பு
ரெண்டுமொன்றே—ஏற்றமாய் வல்லிசிரி பெண்பொன் காட்டி, மீனு
மணியாச் வறுமைரெண்டாய்ப் பெண்ணுண்ரெண்டாய்ப் — பேரின்
பஞ் சிற்றின்பம் பெருஞ்ரெண்டாய், நினோன்மணியாந் நிலைசெத்து
செயலுமாகிச் — செயலற்ற வெழுவகையின் தொக்கந்தானே. (2)

தொக்கமா யுனைபதிக்கூற் நிறவிபோச்சு — தொடுசான சிற்
றின்பந் துலைந்துபோச்சு, சுத்தமாய் நிலைபதிந்து பூரணப்பா
னுண்டு — சச்சிதா னந்தவெள்ளந் தன்னிலமுழ்கி, பெந்தமாய்
நின்றநிலை பிறவிமாற்றிப் — பெருமையாம் பூரணத்தி னுபாவேற்றி,
தந்தமாய்த் தடங்காட்டித் தமிழுமன்னே — தாயான மனோன்மணி
யைத் தனித்துப்போற்றே. (3)

மணியற்றால் தேகமென்றான் போற்றவேண்டாம்—மனமுற்
றால் போற்றுமே வகையாய்ப்பூசி, மணிவைத்தா றுற்றுவது மெய
கேயென்றால் — பூரணத்தி லிருந்துமே நீலப்பையாற்று, நினி
யத்தா லொன்றுமில்லை மெய்யாய்ப்போச்சு — வினைபோச்சு மனம்
போச்சு தியக்கம்போச்சு, சுனியத்தா லறுதலை வெளியாய்ப்
போச்சு — குறித்துநின்ற ஞானத்துள் கூடலாச்சே. (4)

கூடலோ ரெண்டோடு மிரண்டுமாச்சு — தனித்துமே கூட்டாச்ச
மணிரெண்டாச்சு, பட்டினம் பிறவதைப்போற் கோடியாச்சு — பல
கலையாம் பவிர்வாய்ப் பரப்புமாச்சு, கூடவே மூன்றுமே மொரு
வாகி — முடியதோர் கொடுமுடிமேற் பாறையாகி, தூடவே குண்
டலிச் சராசரங்களாகிச்—சதாகோடி யீவெல்லா முனைந்தவாறே.

உரைத்திட்டேன் சராசரங்க ளெல்லாமே—உற்பத்தி புவனமொடு
அண்டமெல்லாம், புரைக்கும் பூரணத்தில் பிறந்ததாகும் —
பிறந்ததனை மேலேதன்றுப் பகர்ந்தேனே, விரைக்கின்றேன் பெரு
வகையின் போனிதனை — விபரமே விகுதுமாய் விளங்கும்போது,
தரைக்கிறேன் மேகசவர கடல்நீர்போலக் — கலந்துநின்ற சென்மமெ
லாம் போனதாச்சே. (6)

ஆச்சதே போதமென்னும் நினைநாற்றுவ — அதகண்டத்
திற் சொன்னவனை போக்கம்தேது, காக்கவே காதத்தில் ஒன்றி
நிற்கும் — நல்வினையுந் தீவினையும் போச்சேயாச்ச, பாக்கவே பெண்
ணுமே கூடிய வேமதான் பெறும் போய் கருத்துப்பிறப்புண்டாகும்,
வாச்சதோ ரொருநிலைத் சுத்தமதுமேகம்—வாங்கியே விரைத்துப்போற்
றிறப்புண்டாச்சே. (7)

பிறப்பதுவு முண்டாகி யான்றோர்கள் — பூரணத்திற் றுளைப்
பின்புமுண்டாம், இறப்பதுவும் மில்லையவர் கற்பங்கொண்டால் — எந்
நாளுங் காயசித்தி யாகவாழ்வார், மறப்பதுவும் வண்டதுதான்
மதுவையுண்டு — மயங்கியது பிறந்தாப்போற் செனனமாக்கும்,
பறப்பதுவு மதுவையுண்டு சென்பகத்துள் — பதிநின்று செனன
மாய் காற்சாருச்சே. (8)

சாமென்ற கருவிகளி லெவையொல்லாம் — சராசரங்க ளண்டமெல்
லாம் பரவிநின்று, காவென்ற வாய்ப்போச்சாம் ஞானிதன்னை —
காக்கநந்து வாய்திறந்து மண்ணைப்போல, கைவென்ற மேல்
கோர்க்கு உடம்பிதசப்பண்ணி — வனமாகி தாமென்று கெடுத்து
விட்டான், பேரென்ற பெண்பொன்ரு மண்ணிலேதான்—பிறந்து
தப்பா சண்டனைத் தொய்தந்தானே. (9)

சண்டாளர் பலநாலைப் பார்த்துப்பார்த்து — சத்திமே தாந்த
சித் தாந்தமென்று, கொண்டாரா மனதுணையிட பாராமற்றன் —
கெட்டுமே உருண்டார்கள் கோடாகோடி, அண்டாதா கிட
மேலே அறிவுதெங்கே—அசையாத மனமெங்கே ஞானமெங்கே,
கொண்டாளு நின்றமேற் றியவெங்கே — கொடுமையினா குட்டத்
தில் ஞானமாமே. (10)

துரானமாம் வாசனையாச் சிறப்புத்தோதி - கட்டாமல் நின்றதுக் காரணமேது, போனமா மனமேது அக்கமேது - பூரிப்பு வெளியேது வெளியேது, ஆனமாம் அனையேது குடமேது - அப்புவித்த விடாமெல்லா முப்பாழப்பாகு, தானான மெல்லியனு சுசாரந்தன்னை - தன்குடம்பாம் தொப்பத்தி னுண்மைதானே. (11)

சாதகம்.

ஆன்மையாம் குருவான அகண்டமூர்த்தி - ஆன்மையாம் வாதமென்ற அருளினாச, தான்மையா மேறுதற்கு சாதகத்தைத் திகைக - சமாசயமாம் வெகசமுத்தை விளங்கச்சொல்லும், இன்மை உமம் நிலைத்தது விரிநுதலுக்கச் சொல்லேன் - கிளித்துநின்ற பிரா ணமயமில்லமை சொல்லேன், கண்ணுமாம் கடவுளென்ற நிர்ச்சத் சொல்லேன் - எல்லாபெரிய வட்டசமுத்தை நல்குவனே. (12)

கல்லுமென்ற உணர்த்தமொழி ஞானிகேளும் - என்றுதள் சொல் லுமேற ஞுட்டங்கேளு, பல்லுமென்ற மூலத்தில் வாசனைத்துப் - பனாரும் பிராணயம் பண்ணிக்கிறு, அக்குமென்ற குண்டலிக் குள் நடனக்கண்டு - ஆதித்தன் கொடிகைப்பப்போற் காந்திக்காணும், மக்குமென்ற கண்டத்தில் அங்கென்றாலும் - வாய்திறக்க வொட் டாது வழிசெய்வாயே. (13)

செவ்வையாய் மின்முனைத்துப் பழக்கமாகுமென்ற மனோன் மணிதாய் புருவமிற்பாள், உவமையா மவுனத்துந்த, ஓட்டிபூசு உபாசவ சாம்பவியைக் கண்டுகொள்வாய், செவ்வையா யிவ்வளவும் போகமார்க்கம்-இன்றவர் இவ்வோதி சித்தருடன்றாது, குன் மையாய் விந்துவென்ற குருபதத்திற் - கூடவே மவுனத்தின் தா மரயாமே. (14)

தானையாம் விந்துவிலே வசிமதியேபோ கொடி - தனுக்காகக் கண்கூசி மயக்கமாகும், ஓனாயாம் நாதத்திற் செவுபெட்டு - உளமையென்ற வெழுத்திருட முருவேயேதாற்றும், வானையாம் சத்தியிலே வன்னி யேயெட்டு - மதிகொடி எனிகொடு ஒவ்வாதுவ்வா, எனையாம் வாமப் பா துணையவர்க்கு காணும் - அல்லான குளிக்கு மாயந்தானே. ()

மாயமாது சிவத்தாக்குள் மவுனஞ்சென்றும் - மதிகொடி வன் னிரவி சோமன்கொடி, ஆயமாமப்பரத்தின் முப்பாழுமன்றி - அகா ரமென்று உகாரமென்று அறிகுவாய், தாயமா மகாரமென்று முப்பழுக்கு-தங்கித்து அதிலுளிமைச் சேர்க்கப்போகே, தேய மா மொளிமுடைய உண்மையுன்மை - தெரிபட மென்றதேசு சிந்தான் காணே. (16)

சேசரியின் தாயான காந்திகாணும் - செகமான வினையெனக் காமக்கரையுங்கினால், பாசரியின் பரிவெல்லாம் அப்பரத்தாம் கினைப்பார் - பரிதற்குள் மவுனமென்று அறிவுகொண்டு, சேரசி யின் மவுனத்தே சிவசக்திபோமாய் - உயர்கின்ற அப்பரத்தி லேந்காயத்தே, கோசியாப் பிப்படித்தான் செசயத்தினைமை - சோத்து அப்புறத்தே சேர்கிறானே. (17)

தானென்ற பராபரத்தி வாலைதயம் - சமாசமாய்க் கொட் டியதீபாம் சொக்கிக்கொரும், முனென்ற முலகுரு மின்னினா னும் - முக்காலமாய்க் காலமங்க தந்தாரும், வாவென்ற மேருவென் னாம் பொன்னையாக்கி-பாதத்தான அட்டமாசித்தியாடி, வென்னை ன்று முப்பூவை முடித்துக்கொண்ட - மிக்கான சசலாதப் பேருவ னாமே. (18)

சகனத்துப் பொருளாகக் குளிகையிட்டு - காடியே பூரணத்தி னுசவனைகண்டோர், மிசைகாத உலகத்தே அலைவைப்போல- பெரு மையாகு சித்தருக்குச் சித்திவைத்தார், சிலவாத சிகிச்சொமி முனிவர்சித்தர் - சமாசச் சமாதியிலே யிருந்தாரின்னார், தவாத செட்டத்தோடே சேர்க்கோரில்லை - தமத்தான மனதினுடை சத்திகா னே. (19)

மனதினுட வாசனையாங் குரங்குகேளு - மட்டுமல்லோ சித்தி சிதக் கொப்புக்குள்ளே, தனசிறுட வழுக்கடித்துப் பெய்க்கூத் தாடித்-தள்ர்ச்சியாய் மன்னுகயல்லோ சமைகாண்ணி, முனசிறுட முத்திக்கு மேலேட்டமாக் - முழுமோசச் சனியனென்ற மனது தானும், அனசிறுடவாசனையை யடித்துத்தள்ளில் - அந்தகர்க் கும் ஞானவழி அறுவுக்கானே. (20)

அதுகவே பெப்படித்தா நினைவற்றுகேளு - அகனுதற்குக் குர ங்கைவிட்டு வழியெசொல்லு, கதுகவே உலகத்தில் வாதம்வாதால் - கல்லமையாய் வழிதனையே காடிச்செல்வார், தறுகவே சாதுசங்க வேதாந்தம்பார்த்தால் - சமாசமாய் வாசனையாங் குரங்குபோகும், இதுகவே அந்தரவா கியிலேயேற்றும் - சத்தனையோ உலகத்திற் படிஞரே. (21)

பாடியே ஒருவருடன் வாய்பேசாதே - பாக்கனிலே ஆங்காரந் தனையெண்ணாதே, நேடியோ ஒருவருக்கு மடங்கொடாதே - செம் மையாய் நடந்துகொண்டு பொய்சொல்லாதே, ஏடியே ஒருவர் சொன்னு மேலிடாதே - எத்தனைதான் சொன்னாலுங் குறளம் வேண்டாம், திடியான வார்த்தைசொல்லுஞ் சத்திரதிக்கி-சாங் கமாயேமுறையப்போற்றிக்கிடுமே. (22)

திரிந்திட்டார் மகாரவளை நாதந்தனைச் - சேயர்க்குப் பீடமது மவுனஞானம், உரிந்திட்டு ஊனியார் நாதக்கோடு-ஒருமுனையா பொருவழியா யொன்றுபோடும், அரிந்திட்டுத் தோற்றுவது அங் கொன்றில்லை - அகண்டவெளி ரவிகோடி குழுவன்றி, கரிந்திட்ட மதிகோடி கண்கொள்ளாது - காரணமாங் காரமென்ற மகாரக் காணே. (23)

காணவே மகாரமல்லோ ஆசானுலே - காட்டுகின்ற முறையிது தான் ஞானயோகம், ஆணவே மகாரமது நாதந்தான்பு - அடங் கின்ற விடமல்லோ தெசிநாளுதும்; மாணவே மாவெழுத்து யென்றுசொல்வார் - மாட்டுவது மூவெழுத்து யென்றுகாணார், தோணவே மகாரவித்தை அதிசவித்தை - அஷ்டருடன் சொல் லாதே மவுனமாமே. (24)

அண்டக்கரு

மவுன அண்டக் குருவதனைச் சொல்லக்கேளு - மறுப்படாக் கம்பியாய்ப் பலநீரெட்டு, அவனென்ற அடிகனத்த சட்டியிட்டு- அப்பேற்றி யெரியவிட்டு உருகும்போது, தனையென்ற பிராக் கிபுடன் சாராயமிட்டுத் - தாககாக யெரியவிலே அண்டமதொன்று, உவனென்று உருகையிலே ஒன்றுபோடு - உட்கொண்டு வாங்கியெ பின் மினிமேற்கேளே. (25)

அதுமேலே குடன்றன் இடைவராகன் - அருகாகுந் தீபத் திற் கொருத்திப்போடு, பதுமேலே யெரிந்தல்லோ அடங்கிப் போன - பக்குவத்தி லண்டமொன்று பரித்துபோடு, இதுமேலே சாராயம் விட்டுப்பின்பு - எரியவிலே குடனைத்தான் கொருத்திப் போடு, கதிர்துமே உருகயிலே அண்டமொன்று - கதித்துள்ளே வாக்கிச்சா ராயந்தானே. (26)

சாராயம் விட்டபின்பு குடன் தன்னைத் - தரித்துமே காசிடை தான் கொருத்திப்போடு, பாசாய மிப்படிதான் பதினாறுகப் - பக்கு வந்தான் பண்ணியபின் பனியில்வைப்பாய், தோராயஞ் செயநீராந் செயநீர்க்குள்ளே - துவைச்சுமே வாட்டினால் அருக்கிறகட்டும், ஆராய மறுபத்து நாளுங்கட்டும் - அதுகினால் நவலோகம் வேத மாமே. (27)

ஏமமாஞ் செயநீரிற் சொல்லக்கேளு-இனந்தான்தான் காசெ ன்று சூதமொன்று, தாமமாஞ் சாரமொன்று நாளகந்தானென்று- தாக்கான காரமொன்று கல்வத்திலிட்டு, தாமமாஞ் செயநீரை விட்டு ஆட்டிக்கவனமாக அரைத்துநன்று மைபோலானதான், பூமமாம் புது அண்டந் தன்னின்மேலே - போட்டுவெய்ய் கவசமது கட்டிடாயே.

2 52 / 1

கவசமாய்க் கட்டியே ரவியிற்போட்டு [illegible] க்காகப் [illegible] நாள் சென்றபின்பு, அவ்வமா போடுதனில் [illegible] போட்டு - [illegible] குன்னைத்தாப் போட்டுவாய் [illegible], புவமாயப் பூனி [illegible] மூவைவாக்கிப் - புளியான பலங்கள் [illegible] காடியாலே, பவமாய் ப்ப பலமொன்று அரைத்துஅப்பிப் - [illegible] ான சீலசெய்து [illegible] வைமே. (29)

[stamp]

காயமதுந்தக் குருத்திக்குள் வைத்து [illegible] - கனமாக மூதியாரு கா [illegible] ஆமமைத்து மண்சிக்கக் கவசந்தன்னி- அண்டத்தைப் பார்த்தவுடன் கலைக்கிராம், பாபவைத்தது குரு கிபதில் வாய்கீராற்றுக் - பக்குத்தில், துருசியது கீருமாகும், தோய வைத்த தயிற்போலே குதக்கட்டும் - சொல்லிது அண்டத்தி ணட்டுத்தானே. (30)

அண்டத்தி னீருக்குள் சாரந்தன்னை - அருந்தவே நடுவைத்து அழுந்திநின்றாய், பண்டத்தி னகலிட்டுப் பதிமூடிப் - பாங் காகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடு, கண்டத்தின் கரியினுடை தந் தம்போலாம் - கரியில்நின்று உருகிய மணிபோலாகும், விண்டத் தின் மகிமைசொல வன்றறிக்கூடா-மெய்தாக்கு கருணையுடை பேன்மை யாமே. (31)

அண்ட மெழுகு

மென்மையா மண்டத்தின் மெழுகுகேளு - வெடியுப்பு பல மொன்று சாரமொன்று, தான்மையாந் தாளகமும் பலந்தானென்று- சுறாமாம் வெங்காரம் பலமுமொன்று, பான்மையாம் பூனீறு பல முமொன்று - பகரிய சீனமது பலமுமொன்று, காண்மையாம் சவ்வீரம் பலமுமொன்று - கடுந்தரைப்பாய் சவுக்கார நீருலே. ()

சவுக்கார நீரு.

சவுக்கார நீரதுவுஞ் சொல்லக்கேளு - தருக்கான பாங்கினைப் பூச் சவுக்காரந்தான், பவக்காரம் பலம்பத்து வெடியுப்புபத்து - பாங்கான சீனம்பொன் டிரைப்பலந்தான், நவக்கார நவச்சாரம் பல மொன்றுகால் - நாட்டுகில் கல்லாரவி வெடிப்பாங்கயம், அவுக்கார அருஞ்சநாள் நொருங்கிடித்து - அடிகனத்த சட்டியில்வைத் தெரித் திடாயே. (33)

காரியவே சமுன்றுபொங்கிச் சுண்ணமாகும் - எடுத்திட்டுப் பனியில்வைக்கச் செயநீராகும், அரியவே யின்னீர்தான் ஆண்மை மெத்த - அறுபத்து நாலான பாசாணங்கள், கரியவே கருக்கிட்டுப் பார்த்தாயானால் - கரியில்நின்று கட்டியே ஆடும்பாரு, பரியவே யின்னீரி லெல்லாங்கட்டும் - பாங்காக அருந்தானமைத்திடாயே. ()

LB
N17

அரைத்துமே முன்பகுத்லது மேற்றான்தான் - இசலமாய் வில்லைபண்ணிசவிட்டுப் போட்டு, வினைத்துமே காய்ச்சுதியின்பு கெப்பி நீற்றில் - விருத்தமாய் நவிலைவக்கு மேறுமுடி, மரைத்துமே மன் செய்து குக்குடமாம்படத்தில் - மறவாதே போட்டுமே யெடுத்துக் கொண்டு, தரைத்துமே சவுக்கார நீலாட்டிச் - சாக்கமா யண்ட மது தன்னிற்பூசே. (35)

பூசியே சீலைமிசே கிளிபோற் கட்டிப் - புகிதான அண்டமது பத்திற்பூசி, தேசியே செக்குருக்கம் மேல்லைத்து - இரந்தானி தன்னிலே பசுடம்போடு, மாசியே மணலில்வைத் தெப்பிடி வாங்கிக மார்க்கமாய்க் குக்குடத்தைப் படத்தைப்போலி, பேசியே யெடுக் கப்பார் மெழுகுமாகும்-பெருமெற்றிற் தங்கவெண்ணெய் சேர்த் திடாயே. (36)

சேர்த்துமே கவலோகத் திக்தாயாநூல் - சிவந்துதா னிருக் குமே யெமந்தானும், மாத்துமே அறுபதுக்கு மேலேயாகும்-மன் ணைடு கல்முதலாய்ப் பழுக்கும்பாரு, தாத்துமே வாசனைக்குச் சூதங்கட்டும் - சாரந்தான வாட்டிநூற் சிவந்துபோகும், எத்துமே நொடியிற்குள் யேதுலாகும் - ஏகலா மேகவெளி தன்னிற்றுனே. ()

தானை கள்ளென்ற காடிதானும் - சாராயம் படியொன்று சட்டியிட்டு, வேனை வெடியுப்புப் பலமைந்திட்டு-வெருக்களுடு கனிற்கரைத்துக் கொண்டுதானும், ஆனுனை யிவ்வகையை வெளி தில்யார்க்கும்-அன்புடனே சொல்லாதே அருமையோடு, நானை காலாதகள் கொதிக்கவைத்து - கவமான துரையெழும்பும் ஒன்றில் வாங்கே. (38)

எழும்பியதோர் துரையெல்லாம் ஒன்றில்வாங்கி- இருத்துமே தெளிவதுவுங் கூடவிட்டு, அழும்பியதோ ரண்டமது அந்தநா ஞம் - அதற்குளிட்டு அதனைகாள் முடிவைத்து, தழும்பியதோ ரண்டமதைக் குடிவெளியிற்போடு - சாங்கமாய்ப் பத்தாநாள் எடுப் பில்வைத்து, எழும்பியதோ ரிருநாழி தானெரித்து - நாட்டமா யண்டத்தை யெடுத்திடாயே. (39)

எடுத்திட்ட அண்டத்தைக் கல்வத்திட்டு - ஏற்றமாந்த சல்வீ ரம் வராகனென்று, தடுத்திட்ட சீதிலிங்கம் வராகனென்று - தாளகமே ஞ்சிலையுங் தெத்திருதா, மடித்திட்ட துருசியொடு வகை வகைக்கு - வராகனிடை நிறுத்துமே கூடவிட்டு, படித்திட்ட சவுக் கார நீருனிலே - பாய்ச்சியரை யஞ்சுநாள் பண்பாய்த்தானே. (40)

பண்பாக வில்லைதட்டிக் காயப்போடு - பருவண்டம் பொரிச் செடுத்த குடுகையின், அன்பாகச் சவுக்காரத் தண்ணீரதானும் சட்டி யிலே கரைத்திருக்குத் தெளிவை வாங்கி, - அன்பாக அண்டோ டெணட்டிதறுகுப்போட்டு - அதற்குள்ளே இவ்வெனக்கு வீரமோ டது, வன்பாகப் பொருபண்ணில் கூடப்போட்டு - வருத்தாய் போல் காய்ச்சிய மரைத்திடாயே. (41)

அரைத்துமே பழச்சாற்றால் வில்லைதட்ட - அத்தானி பட்டு டமேல்வரயப்போடு, ஆரைத்துமே அருத்திவிட்டு உலேவிறு சுடமீனாம் வெள்ளைபா யெடுத்துக்கொண்டு, முறைத்துமே முன் வில்லை தனக்குத்தானும் - முளிர்த்துமே அண்விட்டுக் கிழமேலாக, புகைத்தாடு வில்லைவைத்து விளைதன்லைப் - பொருந்தவே மண் செய்து புடந்தைப்போட்ட. (42)

புடமதனை எக்குடமாய் பூட்டத்தைப்போடு-பின்புதனெடுத் துமே பொடிமைத்திட்டு, திடமதுதான் கவலோகத் திக்தாயாநூல் - திட்டமாய் இதிற்றுக் கொண்டுதானும், கடமதுதான் பக்குவமே மாற்றுமாகும்-பக்குவேர் ஆதமது கட்டிப்போகும், விடமதுதா னண்டகில குடலைப்போலே - வெகுவித்தை யண்டதிலே விளை புவேனே. (43)

விளைமபியே ஒருவரிடம் பேசிடாதே - வேகிரிபோர் புத்தி கெட்ட மாடேயாகும், அளம்பியே வெருவினர் மெத்தவுண்டு - அவருடமே வாதவித்தை பேசிடாதே, தளம்பியே பழுதுகொண்டு தாயாபாதம் - சுதாரித்த மதிகவாடே மனதிலுள்ளி, இளம் பியே பேரைநூலாயபோல விருந்துகொண்டு - ஏகமன மகிமையி சமாதுபுக்கே. (44)

சமாதி விபரம்.

சமாதிபாரம் அல்லிசறிப சமாதிலேதனு - தனித்திருந்தல் ரெண்டு வகைக் பதிவேயுண்டு, தமாதியாந் சுத்தாறு வித்தைபொன்று தரிப்பான நிராவித்தை சமாதியென்று, புமாதியாந்த சுத்தாறு வித்தையார்க்கும்-புதியபிக்குது கைகையை சமாதிக்குத்தான், பமா தியாற்கு சுத்தாகள் சாட்சிகளைப் - பதிநேடு உடலணத்தைப் பாரு காக்கவேன். (45)

பருவமாந்த சுத்தாறு வித்தைபொன்று -படிபாக சவிலைநிப பென்றமிபந்த, ரூருவமாக் நிரிசாறு வித்தைமார்க்கம் - சூட்சமா யத்தித்லைக் குறோனோபுகிறி, சருமமாக் தன்னை அறு சுக்தானாப்பண் ணிச்-சஞ்சரிக்கிற் நிரியாறு வித்தையாரும், மருவமாய் சவாகாநி சமாதியாகும் - பருவியதோர் சஞ்சாரத் திருக்கிறபாரே. (46)

பரரேநீ நிருவிகற்ப சமாதிகேளு - பரஞ்சரனு [illegible] முத்தி, தாரேநீ சத்தாறு [illegible] - [illegible] மயக்கம்போல, வாரேநீ [illegible] பூரணத்தே லகித்தாச்சித்தம், [illegible] நிருவிகற்ப சமாதியென்ற செம்மையாச்சே. (47)

நேர்மையாஞ் சமாதிவிட்டுச் சஞ்சரிக்கும்போதும் - [illegible] கச் சமாதியிலே யிருக்கும்போதும், சீர்மையாஞ் [illegible] யத்தானும் - [illegible] பஞ்சமெல்லாம் [illegible] வேர்மையாம் [illegible] பாசத்தன்னி. நேர்மையாம் நிருவிகற்ப சமாதி [illegible] நிருவிகற்ப சமாதியாச்சே. (48)

ஆச்சென்ற தத்வலய சமாதிமுத்தி - அறிவான நிருவிகற்ப மாகும்போது, நீச்சென்ற நிருவிகற்ப சமாதிக்குள்ளே - [illegible] விக்கினங்கள் நாலதுண்டு, [illegible] - [illegible] தமாஞ் சுவாகமென்றும் - கருத்தானிச் [illegible]

நாலென்ற இதற்குள்ளே வைத்தருக்கேளு - [illegible] சித்திரைதான் விட்சேபந்தான், [illegible] தாலே - கலந்துவரும் [illegible] சாலி பத்திறுலே - வருகுற்றன் [illegible] ன்ற மனோகாரச் [illegible] - அறிவன [illegible] போமே. (50)

போமென்ற [illegible] - [illegible] மண்ணுமிது [illegible] அறிக்குமே சஞ்சார சமாதிக்குள்ளே, [illegible] புகேளு - தெளிவதுமே சகசமுஞ் சமுமப்போக்கி, [illegible] சுட்டி விட்டாற்போலத் - தொந்தமாக் [illegible] காமே. (51)

கண்ணேதெவைத்தாய மனதிலெவ்வளந் - [illegible] போலே அசைவுமற்று, [illegible] று - நிச்சயித்து ஒன்றாக நின்றுமிலது, [illegible] மென்று - அறிவோடே [illegible] [illegible] நிலையக்கூடி - [illegible] சமாதியாச்சே. (52)

சமாதிபோல்லைக் [illegible] - [illegible] [illegible], சமாதியா [illegible] போகமெல்லா [illegible] [illegible] - [illegible] சமாதியுஞ்சும் [illegible] குஞ் சமாதியாச் [illegible] - [illegible] சகச நிக்கு முறைதானாமே. (53)

முறையான மவுனமென்ற சமாதிகேளு - மொழிவதுவே எளி தல்ல குருசொல்லிவேணும், மறையான பரமையற்று மனஞ்செம் மையாகும் - [illegible] மென்று [illegible], அமையான மனஞ்சென்று [illegible] - அதிகமா [illegible] காந்திகா னும், [illegible] பதித்தும - பண்பான மவு னத்தைப் பகரிநேனே. (54)

பகரிநேன் அகாரமது மூலமிற்கும் - பண்பான உகாரமது கண்டமிற்கும், [illegible] நெற்றியிலிற்கும் - [illegible] அறிவிக்குமே - [illegible] கண்டத்தை [illegible], இவையிதே [illegible] - [illegible] சுபிரபஞ்ச [illegible] போச்சே. (55)

போச்சதே பசாசாச்ச [illegible] - புதுமையாய்த் தச்சுதங் காதிதுவிட்டுக், ஆச்சதே மதிகோடி [illegible] - [illegible] [illegible] காந்தியாகும், பாச்சதே [illegible] பார்க்கும் போது - [illegible] மவுனப்பாம்பு, [illegible] சடத் [illegible] - செய்தானுஞ் சித்தியத் திடமாய்ப் பண்ணே. (56)

பண்ணியே தத்துவங்கள் [illegible] - பருவமாய்த் தத்து வத்தின் தெரிசனையைக்கண்டு, அண்ணியே ஞானத்தாக்காதிடம் - [illegible] [illegible], [illegible] - [illegible] [illegible] - கொடு தான நிருப்பாட்டு கூறுவாரே. (57)

கூறுவார் குருபதத்தின் தத்துவங்காண்டிக் - குறிப்பான தேவ னுடை தெரிசனத்தைக்கேளு, தேறுகிற சிவனென்ன [illegible] - திருமூர்த்தி மென்றது மதுவேயாச்சு, [illegible] [illegible] - [illegible] உயரவ லோ அதனமா யிருக்குந்தானே. (58)

அதனமாம் யோகங்கள் செய்தாலும் - அதீதமாய்த் தூக்கிலொதுங்கிற்றானல், விதனமாய் விலாப்புரத்திற் சொருகிக்கொள்ளும் - விளிப்பான கண்போகும் முகம்கோணிப்போகும், விதனமா முடம்பெலிவு விக்கலாகும் - மேலெல்லாம் வெள்ளையாய், வலிபோதானும், அதனமா மடையோகம் தாமயோகம் - அடிதான வயயோக கர்மங்கேளே. (59)

கர்மமாம் பூதமெல்லாம் லயமேசெய்து - காரணமாந் தத்துவத்தை லயமேசெய்து, நாமமாய்க் குருபதத்தில் நாடிநின்று - நயந்துமே பேருவார் கடினமெத்த, பூர்வமாய்ப் பரிபாஷை நோக்கிதானே பரிந்துமே விடுவார்கள் கர்மமெல்லாம், நிர்மலமா யிக்கதை யோகம் - நிலையுதல்லோ சாதித்து நிலைப்பாரே. (60)

நிலைவாக மிதின்மேலே மந்திரயோகம் - நேரான நசதிட்சை முறையோடொக்க, அலைவாக அகண்டவெளி சக்கரத்தே - அதுநின்று பிராணயந் தன்னையேற்றி, மலைவாக நிற்குணத்தே மவுனத்தாமல் - மருவிடாய் மருவிடாய் பூரணத்தில், விலைவாதி திட்சையையார் சொல்லப்போறார் - விரைந்துணர்ந்து பெரியோரை அடுத்திடாயே. (61)

பாஷாணக் கட்டு

அடித்திட்ட வெள்ளெருக்கம் பூவுதன்னை - அன்பாக யிடித்துமே சாறுவாங்கி, படுத்திட்டப் பால்வேறே வைத்துக்கொண்டு - பாசாணந் தனக்குநீ சுருக்குப்போடு, விடுத்திட்டப் பாலிலேபோடு சாறுதானும்-மிகமாறி மாறியே விரைந்துபோடு, தொடுக்கிட்ட வீரப்பரைத்துக் கலசங்கட்டிச் - சுத்தமாய் வேரைக்கப் பழுப்பின்சாறே. ()

சாறினால் வேரைத்துக் குகைபோற்பண்ணிக் - தாங்கியே கவசத்தை அதற்குள்வைத்து, வேதனை மேல்மூடி மண்ணுஞ்செய்து - வியப்பான கெசபுடமாய் மருவிப்போடு, தேறினாற் பாசாணங் கட்டியேதான் - சிறந்துநிற்கும் வெள்ளியங் குகையுருக்கி, தாறினாற் பாசாணஞ் சமனியீந்தால் - சமர்சமா யுருகிப்பின்றாய்த் தகர்ந்துபோமே. (63)

தகர்ந்துநின்ற யிலைக்குஅயப் பொடியைக்கட்டிச்-சாங்கமாய்க் கார்மிட்டு உருக்கியாட்டி, மகர்ந்துநின்ற மதிதானு மதற்குநேராய்-மாட்டியே உருக்கியபின் கல்வத்திட்டு, புகர்ந்துநின்ற பொடியாக்கிச் சூதங்கூட்டிப் - புகழான கார்வெள்ளைப் பாசாணத்தானும், முகர்ந்துநின்ற பொடிக்குக்கால் வாசிகூட்டி - மூர்க்கமாய்ப் பால்விட்டு அரைத்திடாயே. (64

அரைத்துமே வில்லைதட்டிக் காயப்போட்டு - அதிகமாம் புனிறுக் குளிரைவைத்து, கரைத்துமே காஞ்சமும் கமலம்போலே- கலமாக வெளியவிடும் கனக்கமாகும், பொரைத்திட்ட ரவிதனிலே இப்படிக்கொண்டு - பொருந்தவே கொடுத்தாக்கால் மதியுமாகும், அரைத்திட்ட ரசிதமல்லோ சினவெள்ளி- ஆயிசொல்லச் சினருக்கு மகிழ்ந்திடாயே. (65)

மகிழ்ந்துமே யிந்தநூல் நாலாங்காண்டம் - மதிமறந்து வெளிதிறந்து சொல்லிப்போட்டேன், தகிழ்ந்துமே சிவனத்துக் கானவெல்லாம் - தாய்சொல்ல யானுமே சொல்லிவிட்டேன், நகழ்ந்துமே செய்துகொண்டு போகம்பாரு - கலமெல்லா மைந்தாங்காண் டீத்திந்சொன்னேன், பகழ்ந்துமே யிந்நூல் வெளியிற்போட்டால் - பராபரையின் பாதமங்கே கிடைத்திடாதே. (66)

கிடையாது மென்றுரைத்த தேதுவென்றால்-நிமலனார் பிரமகெற்பம் விண்டதாலே, கிடையாது பதினெண்பேர் நூலிலில்லை - விந்தையாம் பரிபாஷை சொன்னதாலே, கெலியாலே பிரமகெற்பம் வெளியாய்ச்சொன்னேன் - கெலிபட்டுப் போகாமல் சிவனார்பாதம், கிடையாது பதினெண்பேர் சொல்லைத்தட்டிப்-பிலன்பண்ணி யீசுரனு குத்தாரத்தாலே. (67)

உத்தாரந் தான்கேட்டு வெளியிற்போட்டேன் - உத்தமர்கள் பிழைக்கவென்று வெளியாய்ச்சொன்னேன், வித்தாரமாகவே வெளியிற்போட்டால் - விதனமெத்த வந்திடுங்காணையா சொன்னேன், வித்தார உன்குடும்பம் நசித்துப்போகும் - ஈசுரனார் மேலாணை வெளிவிடாதே, பித்தாரப் பதினெண்பேர் மேலேஆணை - பிரியமுள்ள நந்திமேலாணையிட்டேன். (68)

இட்டபடி யின்னூறு மறைவாய்ச் சொன்னேன் - இந்நூல் முன்னூற்று இத்துகாண்டம், பட்டபாடு மெத்தவுண்டு சித்தராலே - பகைவந்தால் வரட்டுமென்று படித்தேன்யானும், பட்டபாடுகெக்கவென்று மென்றூக்கூடா - பராபரையின் றன்னருளால் பெருஞ்ஞானமானேன், பட்டபாடித்தனையுமூருக்கென்றால் - பரமாகசியமறிந்த யோகிக்குத்தானே. (69)

யோகிகளே உங்களுக்கா யிதமட்டும் - உண்மையா யுரைத்தேனிந்துகாண்டம், யோகிகளே ஆண்டத்தைத் கடைதலையும் பார்த்து - ஞானிகளோ மனதில்வைத்து வெளிவிடாதே, யோகிகளே வெளிவிட்டால் நான்சொன்னசாபம்-இடுக்கம்வரு பிடுக்கம் வரும் நாசமாவாய், யோகிகளே சாபத்துக் கிடங்கொடாதே - இந்தநூல் பதிபாய வடக்கம்பண்ணே. (70)

[illegible] வாகும் - அவையடக்க மாகவைத் துப் பாருமே. (71)

நவலோகக் கட்டு.

[illegible] (72)

[illegible] (73)

[illegible] (74)

[illegible] (75)

[illegible] (76)

[illegible] (77)

[illegible] (78)

[illegible] (79)

[illegible] (80)

[illegible] (81)

[illegible] (82)

தக்கதொரு பலந்தன்னைத் தட்டாய்த்தட்டித் - தனியான காவிதனைப் பழச்சாற்றாலரைத்து, பொங்கமாய்த் தகட்டுக்குப் பூசிப்பூசிப்-புடம்பாகக் கரிபோட்டுக் காய்ச்சித்தோய்ப்பாய், பங்கமாய்ப் பதின்மூன்று தரந்தான்தோய்ப்பாய் - பாங்கான மூன்றுருக்கு யிரும்பிவொன்று, துங்கமாம் நிமிளையொன்று காந்தமொன்று - சொல்லான துத்தமொன்று கூட்டிடாயே. (83)

கூட்டடா அப்பிரகச் சத்துவொன்று - கூட்டமாய்ச் செம்பொன்று காரியமொன்று, நாட்டவே நாகமொன்று வெள்ளியமொன்று - நவலோகம் பத்தையுந்தா னொன்றுப்பக்கூட்டி, வாட்டிட்ட குகையிலிட்டு உருக்கித்திரு - வட்டப்போற் கில்லையாய் வனமாய்ச்செய்து, நீட்டிட்ட குருகியென்ற செம்புரெண்டும் - நேரொன்று நவலோகக் களங்குமாமே. (84)

களங்கத்தை மதிதன்னி லிருப்பதுக்கொன்று - காட்டிடவே கனசமாந் கருப்பாயிருக்கும், உளக்கற்ற தட்டில்வைத்து ஊதிப்போடு - உருக்கியே உரைத்திடவே யெழுமாற்று, இளங்கத்தைத் தேவதைக்கு பூசனம்பண்ணிச்-சிறப்பாக முட்டிடவே முத்தியெய்தும், அளங்கத்து யித்தனைநாள் மனதில்வைத்து-ஆயிக்கை யொப்பாக அரைத்திட்டேனே. (85)

அரைத்திட்டே னிதைத்தொட்டுச் செலவுசெய்து-அன்பான கற்பத்தைப் பண்ணித்தின்று, திரைந்திட்டுப் போகாமற் காயந்தானும் - சிங்கென்ற கடிவாளந் தேசிக்கிட்டு, கரைத்திட்டு மனந்தன்னை அறிவிற்சொக்கிக்-கசகாமல் கண்களித்துக் குருபாதத்தில், நிரைந்திட்ட நடனத்தைத் தெரிசித்தப்பால் - நீங்காமல் மவுனத்திலுண்ணிட்டாயே. (86)

உண்ணியே யோகத்தை யென்னேரந்தான் - உத்தமித்தாய் பதந்தன்னில் மனதைக்கட்டி, மண்ணுள் மண்டலத்தில் விளக்கைத்தூண்டிற் - மாசற்ற ஒளிகாணுங் கண்டுகூடும், பண்ணியே பலகாலம் வேதாந்தத்திற் - பழக்கமாய்க் கடலெல்லாம் பாருபாரு, முன்னியே பெண்மாயை தன்னில்நின்று - முழியாதே பேய்போலே முனிந்துகூடே. (87)

முனிந்துமே யோகத்தில் மனதைநாட்டு - மூர்க்கமா மைம்புலனை முனிந்துசாடு, தனித்துமே காயத்திற் சட்டைபோக்கு - கரைகாணுந் தத்துவத்திற் கருத்தைபோட்டு, நனித்துமே சஞ்சலத்தில் மனக்குரங்கு - நாடியே போனபடி நாடொட்டாமல், குனித்துமே கண்ரெண்டுங் குறிபிற்கூடிக்-குவிந்துநின்று குன்றுக்கு ளாடிடாயே. (88)

ஆடுவது பெப்பபென்றுஞ் சொல்லக்கேளு - அலையாத சமுத்திரத்தி னலையைப்போலே, கூடுவது கிளைத்துடனே சொன்னதில்கூடும் - கூசிநால் மனந்தானு மாயையானுமே, தேடுவது சிக்கிநத்தி சித்திதோடு - திடப்படுத்தி மனதுதனை மரித்தாக்கட்டி, பாடுவது பென்னேரமாயிபாதம் - பணிந்துமே கனிந்துருகிப் பாடுவாடே. (89)

பாடுபட்ட பனத்திறைப் பலதுண்டாமோ - பக்குவமாங் கைதேல பலதுண்டாமோ, சோடுபட்ட தம்பியாற் பலதுண்டாமோ - சுக்கிலத்திற் பிறந்தவரால் சொர்க்கமாமோ, கைபட்ட பக்தவிருதுதகியாமோ - உண்மையாயுரைத்தமொழி யுறுதியாமோ, தேடிப்பட்ட அறுசுவையாந் தீனியாலே - செடந்தானும் பிறப்பிறப்பு செனித்தவாறே. (90)

செனித்திடா திருக்கவல்லோர் சித்தரெல்லாம் - செப்பிறேன் ராஸ்திரத்தை னானந்தங்கோடி, தனித்திடாப் பீனுதனை ராக்கியத்தால் - சாதிக்க அநேகநாள் சமாதியுற்று, கனித்திடாக் கற்பங்களுண்டுகொண்டு - கருணைநிதிக் கடாட்சத்தால் சித்திபெற்று, பினித்துமே மனதுதனை ராக்கியத்தால் † பெரியோர்கள் பதமிதனை யுண்டுபிடித்துக்கேட்டே. (91)

பிடித்துமே மனதோர்மை யாகநின்று - போரான யோகிமனைப் புத்திகேட்டு, மடித்துமே பென்றுறைவு மயக்கந்தீர்ந்து - மாயமென்ற மாயமெல்லா மடித்துத்தள்ளி, கொடித்துமே பிரபஞ்சசெகசாலத்தை - நறுக்கமாய்க் கீழ்த்தள்ளி மானயுற்று, படித்துமே வேதாந்தக் கூட்டத்தோடு - பரம்பரத்தாம் பதமதனைப் பதிந்திருவே. (92)

பத்திரிய வல்லதைந்தப் பானம்பண்ணிப் - பாங்கான குண்டலியில் சொரம்வைத்து, புத்தியாய் மேலேறி உன்மனையைத்தாண்டி - போக்கோடே தெருவீதி வலமாய்வந்து, அத்திபென்ற தத்துவமாங் குப்பையெல்லாம் - ஆறஞ்சு அக்கலை யெல்லாங்கண்டு, சித்திபென்ற நடனவொளி செவியிற்கேட்டு-சிற்சபையில் குடியிருந்து சிறந்திட்டாரே. (93)

சிறக்கவே பதினாற்கு வாதஞ்சொன்னேன் - சிறப்பாக யிருக்கவல்லோ கற்பஞ்சொன்னேன், திறக்கவே சமாதிக்கு வாசிகொண்டு-நிராமய யிருப்பதற்கு தாவுசொன்னேன், பார்க்கவே யோகமுதல் ஞானஞ்சொன்னேன் - பாருலகில் யிருப்பதற்கு வகையுஞ்சொன்னேன், சேர்க்கவே சகக்குக்கை படைக்குதற்குச் - செயநீருங் குருவிராக்குந் செப்பினேனே. (94)

பிராக்கிரத மெனக்கிடாமே அண்டபுரமெல்லாம் - பெலமாகக் குச்சியில்லைத் திருந்தகன்னி, பிராக்கிரக அவளைவிட்டு போகும் பார்த்தேன் - பேயநீர அகண்டத்தில் ஞானம்பார்த்தேன், பிராக்கிரக ஒன்றுமில்லை மனம்போயாச்சு - போனகூத்தைகவிட்டுத் தேரா மாட்டார்; பிராக்கிரக அவளைவிட்டார் ஞானங்கண்டார் - பெலத் தனிக்கும் ஆசையென்ற பாம்புதானே. (95)

ஆசையாப் பாம்பையல்லோ பூண்டாரீசன் - அருகோடு மதி யதுவுங் கொன்றைதரு, ஆசையாயப் பாம்பையல்லோ பூணுவல் போட்டார் - அதிவிரைவாய்க் கரியுரித்த பினகபாணி, ஆசையா யப் பாம்பைக் கனைமாயப்பூண்டார் - அரியுருவைத்தோ லுரித்துப் பாதஞ்சூக்கி, ஆசையா யுண்மைத்த போதிராப் பேட்டார் - அருமையா பொருகாலை வடிஞரே. (96)

ஒருகாலின் கூத்தையல்லோ ஆத்தான்மெச்சி - உடக்கார்ந்து அண்டையிலே வைத்துக்கொண்டாள், அருகாவி னவளாருக்க அரனுமைந்தா - அவனவளும் ஒன்றென்று அறியார்கண்டாய், இருகாலி னிடமெங்கே ஒடுங்கினதுமெங்கே - ஏகமாய்க் காணுகிற நடனமெங்கே, குருகாலின் கண்டத்தின் சோதியெங்கே - கூசா மல் மவுனத்திற் கூடிக்காணே. (97)

கூடியே ஒருவருடன் வாய்பேசாதே - குவித்தமன மாங்காரத் தன்மையென்றுமே, தேடியே ஒருவருக்கு மிடங்கொடாதே - சேர் மையாய் நடந்துகொள்ளு பொய்சொல்லாதே, ஏடியே ஒருவர்சொன்னு லேங்கிடாதே - எத்தனைதான் சொன்னாலுங் குற்றம்வேண் டாம், சாடியாய்த் தன்மைசொல்லு சுத்திராதிக்குச் - சாங்கமாய் யேழைமையைப்போற் றிரிந்திடாயே. (98)

ஏழைமையைப்போ லெங்காலு மிருந்துகொண்டு - இத்தனையுந் தன்னறிவே யென்றுயெண்ணி, ஏழைமையைப்போற் சமாதிதனி லிருந்துமாத்து-என்மகனே பிராணையுஞ் செய்துகொண்டு, ஏழை மையைப்போல் மனமிளகி அறிவிற்கூடி - இசையாம் மருட்பாலை யுண்பாரப்பா, ஏழைமையைப்போல் பராபரத்திற் பத்திமுத்தி - என் றென்றும் பரத்துக்கழி வில்லைதானே. (99)

இல்லையே பராபரத்தின் செய்கைதானுக் - எப்படியோ யென் னறிந்த யிருப்பாரென்றால், தொல்லையே பூரணத்தி லுள்ளேசொ [illegible]த்து - துரியத்தின் சுடர்போலே தேகமாக்கி, மல்லையே மனத் [illegible]த்த பூரணத்தில் - மருவியே மற்றதெல்லா மனித்தையென்று, இல்லையே உருக்கெல்லா மனத்தான்காணு - மிருந்தபோ ததனை [illegible]டான் ஞானிதானே. (100)

போமென்று யிந்நூலைக் காட்டாதேயப்பா - பொன்னேயாடி யிந்தநூலும் ஞானியாதே, வேமென்ற கோடிதனைக் கொடுத்தாலுந் தான் - வேகாத பிரமக்கல் காட்டிமீந்நூல், ஏமென்ற பிரமகற்பங் கல்மக்களெல்லாம் - எத்தனையோ கோடிதங்கம் பழுக்கும்பாரு, நேமென்ற யிந்தநூல் பதனஞ்சொன்னேன் - தெரியுற்ற பெரியோ ர்க்காய்ச் சொல்லிவைனே. (5)

சொல்லாமற் சொல்லுகிற யிந்தநூலைச் - சொற்பமென்று யிந்நூலை யிந்திராதல், சொல்லாம விடுக்கமெத்த வாகுமாகும் - குடிகெடுத்த சித்தர்கம்மைச் சபிப்பாரப்பா, வல்லாமல் யானபய ந்து நடுக்கமானேன் - வல்லவர்கள் தான்பயந்து நடுக்கமானர், கெல் லாமற் கிழிந்த அரனுந்தாயும் - கீழுமேலும் பிரண்டுரண்டு முழு க்கமாச்சே. (6)

முழக்கமில்லை சத்தியவள் முன்னேவந்தாள் - முழங்கியபின் சிவனுமங்கே ஒளியுமானார், மிழக்கமில்லை சத்தியவள் நோய்நின் ருள் - பின்வந்த சிவனுமங்கே வெளியாய்நின்றார், ஏக்கமில்லை சத் திக்குள் சிவனடக்கமானார் - என்னவப்போ யிருவருமே ஒன்றாய்ப் போனார், விளக்கமில்லை யிருவருமே தீட்சையாலே - வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் மறைத்தார்தானே. (7)

மறைத்ததினால் வாதிகள்தா னேங்கிப்போனார் - மண்ணும்வி ண்ணு மறியாத கலக்கத்தாலே, அறைத்ததினா லமரபட்சம் பூர்வ பட்சம் - அன்றைக்கே தாய்தகப்ப னென்றுமானார், பறைத்ததா ல் தைமாசி பங்குனிக்குள் - பகைகொள்ள வில்லாமற் பண்பாய்ப் பாரு, வரைத்ததனை வகைபிரஞ் சொல்லவென்றால் - வழியேது கரையேது துரைதானேதோ. (8)

துரையறிந்து யெடுத்துவிடத் தீட்சைசீர்தான் - துரையுனக் குச் சொல்லவென்றால் பயமோமெத்த, நிரையறிந்து சொன்னவ ர்க ளாருமில்லை - நிறைந்தபரி பூரணத்தை யென்னசொல்வேன், வரையறிந்த தபோதனர்க ளறிவாரிந்த - வணக்கமேறி யறியாத மாண்பர்தானும், திரையறிந்து பேசாத அசட்டுமாண்பர் - தீனய ளவு பொன்காண மாட்டார்தானே. (9)

மாட்டாத மாகேளே கெங்கைதீட்சை - மறைவின்றித் தானு ரைத்தே னூற்றுக்குள்ளே, பாட்டாத கெங்கையடா சமுத்திரமே மூலம் - பாறையுப்பாய்த் தான்வளர்ந்து யிருக்குமப்பா, காட்டா த படியென்ன சொல்லக்கேளு - கங்கையைத்தான் சிவனுமங்கே சடையில்வைத்தார், நாட்டாத பூரணமே சிவனுஞ்சத்தி - நல்லாக யிருவருக்குந் தீட்சைதானே. (10)

இட்சையடா பதத்துக்கு அதிகம்வேண்டாம்-இயம்பியே சித்தர் கள்தா னேகஞ்சொன்னார், ஈட்சையடா பிரமகேந்திர சுண்ணந் தானும்-திரைபோடு வழிபேசசை திரையாகாது, பாட்சையடா சிவன்சத்தி ஒன்றாகத்தான் - பயமேந்த வாருட்ட பேசக்குத்தா னும், மாட்சையடா சுண்ணமிட்டுக் கடைந்துவைக்க - மகமேரு செங்கையவள் தெளிந்தாள்பாரே. (11)

பார்பசக்ஷை சிவன்சத்தி ஊசரமேயாகும்-பக்கமேரு மூடிராமே சத்திசத்தி, மார்பக்ஷை சத்தியுடன் சேர்ந்திரானால்-மக்கனே மா னாமூனக் குண்டேடாஐயா, ஆர்பக்ஷை பிரமகேந்திர சுண்ணம் சுண்ணம், அரகரா மூவருமே சுண்ணமானார், வார்பக்ஷை யிவ் விதமாய்க் கடைசல்தீர்ந்தால்-வாறமங்கை தானுதித்தாள் செங்கை தானே. (12)

செங்கையா மாகாசச் சிவனார்விந்து - சேமுப்பு கடித்திருந்த கிட்டாரந்தான், கங்கையாம் பிரமகேந்திர மகாசுண்ணமாமப்பக்-கள் கமேனுர் நீயுபையப் பண்பாய்க்கேளு, பங்கயாம்மாசிதந்த செங் கையுள்ளே-பணவிடைதான் முப்பீட்டு சவிழ்ந்துபார்க்க, மங்கை யாம் காளிதனிற் தமிர்போலாச்ச - மங்கைகாதந்திரண்டு ஆணியா ச்சே. (13)

ஆணியாம் வயிரம்போற் கட்டிப்போகும்-அண்டமூத்து மணி போலே சோதியாகும், பானியாய்க் கண்டகம் வயிரம்போலே-பரமசிவ னுப்பினுட பழக்கத்தாலே, மாணியா மிதையேபத்து அருந்தசுண்ணம்-மகத்தான குகைவில்வைத்தூச் சீலேசெய்து, எனி யாம் கவுதாரிப் புடத்திற்போட-சனுப்புச் சுண்ணமதா யிருக்குந் தானே. (14)

சசனென்ற சுண்ணமல்லோ வழலைச்சுண்ணம்-ஏமத்தைப் புண் டாக்கு மீசன்சுண்ணம், சசனென்ற சத்தியுடன் சேர்ந்தசுண் ணம்-இன்பமாய் காதலித்து சேர்ந்தசுண்ணம், சசனென்ற கார சாரத்தின்சுண்ணம் - எனையாண்ட அண்டபிண்டந் தெளிவாகுஞ் சுண்ணம், சசனென்ற உருக்கினைத்துக் காரிசுண்ணம் - இந்திரவி தன்னெறி முறதியாமே. (15)

உறுதியுள்ள சிவசுண்ணம் சின்மயமாஞ்சுண்ணம்-உற்றதொரு ரிஷிகளுக்குச் செப்புஞ்சுண்ணம், உறுதியுள்ள பதினெண்பேர் சித்தர்க்கெல்லாம்-முத்திவழி காட்டுகின்ற சத்திசுண்ணம், உறுதி யுள்ள அவாதசம் கடந்தசுண்ணம் - மூர்க்கமுள்ள குண்டலிக்கு லடங்குஞ்சுண்ணம், உறுதியுள்ள கடல்கடந் தழுதமுண்டு-மூப்பாமூம் நின்றிலங்கும் பரஞ்சுண்ணமாமே. (16)

பரசுண்ணம் பொட்டிலுப்பு வெளியுமாச்சு-பராபரமே யெனை யாண்ட சசஞ்சுண்ணம், பரசுண்ண மன்னொடுத்துச் சலத்தி ருவேயக்குவத்தி றதிறந்த பிசனுப்பு, பரசுண்ணம் வெடியுப் பே சிவ்வுப்பாகும்-பளிங்காம் குடமென்று செப்பலாகும், பர சுண்ணஞ் சொன்னதல்லா லுப்பின்மார்க்கம் - பருத்தறிய வொண் டாகாண டத்தம்பாரே. (17)

இரண்டான அண்டத்திற் சிவனுப்புத்தான் - தனியாண்ட பிசனுப்பைச் சொல்லிப்போட்டேன், இரண்டான பாஷாணப் புச் சொல்லவென்றால்-எதிர்தலிதற் சக்திதனிலே உண்டாச்சப்பா, பெண்டான கல்லுப்பு வென்றும்பேரு-பிரபஞ்ச சிவனென்றே பெ ன்றும்பேரு, பெண்டான செங்கையென்று இதற்குப்பேரு-பேரு மற்றுதிராபோதப் பெருமைதானே. (18)

தானென்ற சத்தசிவ இட்சையுப்புத் - தன்மையென்ற கடல் மாது இரண்டுப்பு, நானென்ற இனவுப்பு சத்தியுப்பு - கன்றான கல்லுப்புந் தன்னிருப்பு, யானென்ற கரியுப்பு ஆதித்தனுப்பு-மகத்தான அங்கியுப்பு முடிவினுப்பு, ஆனென்ற அடியுப்பு மூல வினுப்பு-அரகரா புதையுண்டார் நீசன்றனே. (19)

தானென அண்டத்தின் மகிமைசொல்லத் - தனியாண்ட ஈச னருத்தாரத்தால், வானென அண்டவித்தை பார்த்துத்தேர்ந்து-வகையுடனே கருணைவைத்து வழியாய்ச்சொன்னார், பானுவா பர மசிவனுயன்றானும்-பகுவத்தி லடியனுக்குப் பருவஞ்சொன்னார், மானென வண்டருக்குப் பொக்கைகாமம் - மறுசூடார் தானுமிந்த வினைகொண்டதே. (20)

வினையாத அண்டமதிற் பொருளைத்தன்டு-வில்லாமாயண்டத் தில் வேதையாகும், பனியாத அண்டத்திற் பச்சைசேர்த்துப் பாங்காக மெழுகாக்கிற் சேர்தியாகும், கனியாத அண்டத்திற் சாயசித்தின்-கற்பாந்திர காலமெல்லாமிருக்கலாகும், கனியாத அண் டத்தின் கருக்கன்னை-நாடியறிந் தோர்களவர் சித்தராமே. (21)

ஆமென்ற சரக்குஅறு பத்திநாலும் - அண்டமென்ற முப்பா தாலும் வேறொன்றில்லை, தாமென்ற அண்டத்தின் வேதைதானும்-சதாசித்த மனவில்லை தாக்கிப்பாரு, ஓமென்ற அண்டமிது சரக்கெ ல்லாமுண்ணும்-ஈராண்டாம் சதாமுடியில் வேதையாகும், பூமெ ன்ற நூராண்டாம் பொன்னேயாகும்-பூசைக்கு மோராண்டாம் பொருந் துமகாமே. (22)

பொருந்துகின்ற அண்டமது சதாசிவமுமாகும்-புகழான வுன்
ஜோதியா னந்தமாகும், உருந்துகின்ற உட்பொருளி சந்தானு
கும்-உருண்டுதிரண் டுருவான ஜைமையாகும், பருந்துகின்ற மரு
ந்தவைத்தா னிந்தக்கேதன்றுல் - மகேஸ்வரனமனியர்க் சந்திலை முத்
தாந்தால், அருள்கின்ற அண்டமெல்லாந்தேடித்தேடி அலைந்தி
தப்பொரு ளாதசாலு மாயந்தேதே. (23)

தேறவே அண்டத்தை யறிந்தபேர்கள் - தெரிகின்ற வினத்
தோரோடே பெருமைதாக்கும், பேறவே அண்டநெரி சவுக்காரமாகும்-
பேரொளியாய காட்சியெல்லாம் பிரகாசிக்கும், கூறவே கண்டவ
ர்க்குப் புகட்சியாகும் - கைகண்ட அரம்பொருளின் புகட்சியாகும்,
ஆறவே ஆரண்டமானது - அறிந்தபின்பு பெரும்புவனம் பின்
டமாமே. (24)

பிண்டமாம் பெரும்புவனம்பேரண்டந்தான் - பேசான பொரு
ளருளி லைகாரமாகி, கண்டமாம் கலைகள்பதி னாறுமாகி - கலந்து
மேவட்பொருளிற் காட்சியாகி, முண்டமாம் பொருள்றன் று
சொல்லுமென்றும் - மும்மூர்த்தி பஞ்சகர்த் தாருமாச்சே, அண
டமாம் புட்கலமூ ரித்தாகலிந் - தொடர்கின்ற வெட்கலமீற்
றிருக்குதாமே. (25)

வீற்றிருந்த ஜக்தாங்காண்டம் விளம்பக்கேளு - வெருபுரணம
யென்னசொல்லேன் கெருடன்கோரி, நீற்றிருந்த மயில்கருகாய்
ளைக்குருவிபோல - நிலையாக ஐந்துவிதப் பறவையுமாகும், ஊற்
றிருந்த வைவனத்தின் உண்மைகேளு - உடும்போடு அழுக்காமை
முதலைபாம்பு, தேற்றிருந்த இசா அண்டம் பத்துமாச்சு - சிறப்
பாக மிதன்பெருமை செப்புவேனே. (26)

செப்புவேன் இசாஅண்டக் கூத்தைத்தானும் - சிவன்சாளர்
தாய்காளர் வாழ்பெத்த, அப்பனே அஞ்சயுகமாயப்பாக்கு -
அடங்காது மிதின்வேதை யென்றுமென்னனி, மப்பிலே மனதடக்
கி வாதசித்தின் - மகிமைசொல்ல வாக்காலே முடியாதென்று, விப்
பிவே தாய்தன்னை விளக்கிக்கேட்க - வேதாந்தி விளம்பினாளென்
றுள்ளானே. (27)

சானவே அண்டத்தின் மகிமைசொல்ல - சரைதிலிலே கணக்கி
ல்லே கொள்ளைகொள்ளை, தேனவே தொம்புனில்வேதையாகும் -
நிலையாகத் தானிருக்கு மண்டபமமே, அணுவே அறைப்பது நாலு
மாகது - அண்டான டபசமும் பரிசனத்திற் பொன்னும், கான
வே நவலோகம் மண்ணுக்கு-நாட்டிடவே டங்கைத்திற பொன்னு
மாமே. (28)

பொன்னென்றல் முன்னுரைத்த நூற்றுக்குள்ளே - பொலிக்
கின்ற உபசார திசைசக்கைக்கு, மன்னொன்று லாயிக்கு பொருளை
செல்லாட-மறவாமலே நூற்றிற் சொல்லவேனப்பா, ஒன்றென்றுல்
குருவன்றி சத்தியென்னை - முனிந்தவினுல் நூல்தோறும் பொய்யா
யப்போச்சு, கல்லொன்றுக் வழுவேன்ற உப்புமுனைறும் - கல
ன்மையைத்துக் கேளுக்கோ முப்பதுண்டே. (29)

ஐம்பதிலே திட்சணு மூர்த்திசொல்ல - ஐம்பதுண்டே அவ
ருடைய அரியமார்க்க, தெம்பதிலே புதபதி கசண்டான - திட்
சைபடா சத்திமைகளை விருப்பித்திசொன்னு, நம்பதிலே வெள
ளக்கல் பிரம்சற்பம் - நயமாகப் பாஷிவிட்டார் கல்லுச்சண்ணம்,
பம்பதிலே சொல்லுயிதேன் - பரைழைப்பு - பராபரமா பொன்றாக
முடிந்தவாறே. (30)

முடிந்தபடி தெட்சணு மூர்த்திதானும் - முனைநமோ டேயாதிர
குர் முன்பில்லாத், முடிந்தபடி சொல்லுயிரிற் விருதுமியார்
க்கம் - முந்திமாய்ச் சொல்லிவைத்தார் வகாரமாக, முடிந்தபடி
ஆனைக்கல் வழியாரென்றும் - முனைமுளை பிண்டமது அறியாமெ
னறும், முடிந்தபடி உப்பளித்ததை அண்டஞ்சாக - முதற்சவைக்க
பெண்ணிசாறு கொள்ளுநானே. (31)

கொல்லுமடா அடிபென்ற அண்டபிண்டம் - திகாரோகாபும்யுடை
நாகமப்பா, கொல்லுமடா குடிப்பதற்குத் தன்னினுண்டாம் - வெடி
யுப்பாம் பட்டெரிசந் சாரச்சண்ணம், கொல்லுமடா சாக்கென்ன
மிதிமேலாட்டு - கெளியுருன் காயசித்தி மகிழ்ந்துசெய்ய, மெல்
லுமடா உப்பாசார் புளிசொன்று - மிதமாக வழலையுட போசொன
னேர். (32)

சொன்னதுவும் பொய்யல்ல மெய்தானப்பா - சொல்லுகிறேன்
வழலையுட மகிமையெல்லாம், பொன்னதுவு மேழ்பிறப்பு நான்கு
சாதி - பேசிய மன்னவ்லோ பூமிதாகம், பொன்னதுவுஞ் சத்த
சல திட்சைமார்க்கம் - புவனமே அக்கினியாய்ப் பிறந்ததிண்டம்,
சொன்னதப்பு கொனாஸ் இவைதான்பத்து - சொற்பமென்று நினை
யாமல் பிரித்துவாங்கே. (33)

வாங்குவது அடிமுனை மீதுதானப்பா - வகுத்தபடி கான்றென்று
(மூன்றுதாம்)பிரிந்துவாங்கு, பாங்குடனே பத்தான் இவ்வகுந -
பத்தினியாள் சுத்தகெங்கை செத்திட்டாள்பார், ஓங்குடைய
யாதியிலிற் பிறந்ததிவினை - உதவுமல்லால் செத்தபின்னைக் குயிர்தா
னுண்டோ, மாங்குலை மதயானைக் கல்லுப்புத்தான் - மறவாமற்
பத்துக்கு ஒன்றுமாமே. (34)

ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பிக்காள் [illegible] னா - ஒக்காகோ பவழமேனிப் சமாதுவைக்க, பண்டான அமாவாசை பதினைந்தாமென் - பண்டா சமாதுதனைத் திறந்துபார்க்க, மண்டும் வா பின்டமது செய்யநீராக்க - மகத்தான சாரத்துக்கு சொல்லும்பாரு; வண்டான ஆதிசுப்பைய சித்தரெல்லாம் - வகையுடனே குரு விரித்தல் மறைத்திட்டாரே. (35)

மறைத்தாலும் கண்டுகொண்டேனான் போகியாருடல் - வகையான பிடிபிறந்த அண்டவித்து, பறைந்தால் வெடியுப்புக் கட்டிப் போச்சு - படிகமென்ற சவுக்காரம் [illegible] லையாச்சு, கரைத்தாலும் குருவிதற்கு அடிதானமுலம் - கவனமாவைத்துச் செய்யுகிற திட்டையாக்க, நகைத்தாலும் குடியிராப்பு மேலேயாச்சு - சுண்மறிந்த நிலவுப்பின் உப்பினாலே. (36)

உப்பல்லோ சொன்னதுப்பு கட்டச்சென்றீ - உப்படா வெள்ளையொன்று நிலமொன்று, சப்பல்லோ வதமதீ பார்க்குமுட - மகத்தான கள்ளைப்பூத் தனைத்தப்பா, தப்பல்லோ காட்டுவைக்கு கருத்தோதுதோதா - தாரணைத்தங் சேதியெல்லாம் ஐம்பதிலே சொன்னேன், சுபபல்லோ [illegible] பல்லென்தென்றல் - காட்டுனு காசவெடியுப்பைபத்தானே. (37)

வெடியுப்பே ஆகாசச் சிவனுப்பு மெத்தமாக்குக் குருவையடுமிதுகாணண்டம், வெடியுப்பே சத்தியம் [illegible] தானமுண்டம் - வெற்றியடா சேர்த்துவிரண்டு பொன்தெறாலே, வெடியுப்பே அப்பதினால்த் திட்டைசாச்ச - வெட்பரிதுறக்கத் திரியாதே மிதுதான் சூட்சம்; வெடியுப்பைத் தானறித்தால் விரைத்துப்போகும் - வின்னுமடா வெடிக்கிரெட்டைக் குண்டுபோட்டால், வெடியுப்பே மதயானை குதத்சாரும் - விரைத்துப்போ முப்பு முதல் புடத்தான்பாரே. (38)

பாரடா பலகோடி அண்டமெல்லாம் - பகர்ந்துபோ மூடவிறகிவனுக்குக்காணும், பாரடா செந்தூரந் செம்பொன்னாக்கும் - மதிமறந்தால் வருகுமோ வாதத்தானும், ஆரடா கட்டலைத் தோர் சுகுவைப்பாரு - அறிந்தாலு மேல் ஞாலைப் பதிற்சொல்லுசும், வோரடா வகைதெரியச் சொல்லிவிட்டேன் - விதமுனக்குத் தெரியவென்றால் ஆகாதுக்கேயோ. (39)

சேரடா மதிநாலும்விந்தான்னாலு - நின்மான கல்லுப்பு சென்டுகூட்டி, போடா முற்றுருகு மறையுக்கூட்டி - மெய்யாக அரைத்த காத்துச் செயநீருமே, ஏரடா திட்டைத்து முப்பத்திரண்டு - நாள்மகனே காயாதி சுடுபமாக்க, வேரடா பான்சொன்ன நாற்றுக்குள்ளே - விதிப்படியே குப்பிதனில் வைத்துதுவாங்கே. (40)

மாங்கிடவே [illegible] காலமாச்சு - வகைகொண்டு [illegible] தீர்க்க [illegible] மங்கிடவே [illegible] தங்கமாக்க [illegible] - [illegible] மத்தான [illegible] - [illegible] போச்சே. (41)

கழியாத [illegible] மெல்லாம் மேல்வேபோச்சு - [illegible] யாச்சு, [illegible] தெரிந்தாச்சு, [illegible] - [illegible] சித்தியாச்சு, [illegible] - [illegible] உன்தேகம் வழியாதே. (42)

[illegible] - [illegible] சொல்லிவிட்டேன், [illegible] - [illegible] தெரியாது [illegible] - [illegible] வாரே. (43)

[illegible] - [illegible] முக்காரமே. (44)

காலென்று [illegible] - [illegible] மேடையாமல், [illegible] தெரியாதே [illegible] - [illegible] பாக முன்னாலே [illegible] சொன்னேன், [illegible] முன்சொன்னேன் [illegible] சொன்னேன், [illegible] சொன்னேன் - [illegible] முன்பின்னால் வகுத்தேன்பாரே. (45)

வகுத்திட்டேன் [illegible] செய்யமாக்கம் - [illegible] மாறியாறி, பகுத்திட்ட குருத்தேடி [illegible] நின்றதாலுந்தான், [illegible] தாண்டிய நித்திரதிருந்தான், [illegible] - [illegible] வாயுவார [illegible] - மக்கவே வாதமது பொய்யாமல் போமே. (46)

[illegible] — பொன்னாகு [illegible] கொப்பென்ற [illegible] குருவாமென்றால் [illegible] பார்த்தால் [illegible] சொன்னேன்பாரே. (47)

சொல்லென்ற [illegible] — [illegible] நான் [illegible] மன்னனல்லோ [illegible] தன்னையே [illegible] பொல்லென்ற [illegible] (48)

[illegible] புலையன் [illegible] — [illegible] (49)

[illegible] சட்டமுள்ளான் — [illegible] சிவன்தானும் [illegible] சீதையென்னும் பேரே. (50)

பொருள் [illegible] பூரணத்தைப் — [illegible] சாரமென்றும் பூரமென்றும் [illegible] சொல்வேனே — குருதாமே [illegible] தெருவிலே சொல்லவாம் போட்டேன்பாரே. (51)

[illegible] — [illegible] தந்தைமுதல் [illegible] கோடிதனை [illegible] நேதியில்லார்க் கெய்தலிதுநாசமாமே.

[illegible] போகுமாம் [illegible] — [illegible] (53)

[illegible] — [illegible] (54)

[illegible] — [illegible] (55)

[illegible] — பார்த்திருந்து [illegible] — [illegible] தானே. (56)

போதமடா [illegible] — பொங்காமல் [illegible] — [illegible] தன்னருளாமே.

[illegible] — [illegible] (58)

தோணுகின்ற சித்தர்கள்தான் கூடிக்கொண்டு - ஆகுமாய்க் காணுகிற உட்புமார்க்கம், காணுகின்ற பரிபாஷை நாமத்தானும் - கபடாக முன்பின்னு மக்கமையானும், வேணுமென்றே யவரவர்கள் நூல்கள்தோறும் - விளம்பினார் பூராய மெத்தமெத்த, ஊனுகின்ற உட்பல்லால் வேறொன்றுமில்லை - ஒளித்ததென்ன வழிவென்று தீட்சையென்றே. (59)

தீட்சையென்ற சித்தர் லேசகாண்டம் - ஆனந்திரமாய்ப் பாடினோர் நூறின்மார்க்கம், பச்சையென்ற நூறதிலே குருவு தாச்ச-படிப்படியாய்ச் சொன்னதெல்லா மெய்ஞானதிற்றன், மச்சையென்ற முதற்காண்டம் மிறுகாண்டந்தானும் - மகத்தான அஞ்சாக்காண்டம் சைபாகம்பார், வச்சையென்ற சூஸ்திரத்தின் பாவையெல்லாம் - வகையுடனே சொன்னேனுன் காண்டத்தானே. (60)

காணுகின்ற வகைவேது ஆதிப்புக் - கருவதித்த வாதிகளே சொல்லக்கேளு, தோணுகின்ற பீசணுப்பு மேலேயாச்ச-சிதானுக லிங்கமென்றும் பொன்பூமியென்றும், பாணுவென்ற படிகாரி சுட்டதானென்றும் - பயம்பிறக்கும் நாதவிந்து தானுமென்றும், ஆனுகின்ற ஞானதிட்சைக் காரர்சொல்வார் - அப்பனே வேறொன்று மில்லைதானே. (61)

இல்லையே வெகுபம் முடிதானுச்ச - எவ்வளியான் ரூபமல்லோ சிவப்புமாச்சு, இல்லையென்ன சொல்லுவிதே [illegible] - வேதுணுப்பு கவோச்ச வேறிமில்லை, முல்லையென்ற ஞானிகர்ளுக் கள்சோடிகூடாச்சே ஒன்றவே முன்றுமாச்ச, உல்லையென்ன சொல்லுகிறேன் சத்தெடபமை - உவரென்ற [illegible] ராயிரத தென்றே. (62)

தானென்ற சித்தவுகை போக்கிரவமாம்-[illegible] செய்த்தேன் ஆதிநூக்குள்ளே, மானென்ற ஞானிகள்தான் கூடிக் கொண்டு - மகத்தான நூல்பார்ப்பான் திட்சையாவான், கானென்ற மவுனமென்று விண்ணெபார்ப்பர் - கருசேவாம் கிரானேயை விட்டுவிட்டு, வானென்ற சிவனத்திற் செல்லுவர்கள் - வகையாக பெண்ணெடு தயங்குவாமே. (63)

தயங்குவார் பொன்னாசைகள் வெகுபேச்சப்போமி - சூட்டுதான் ஞானமென்றன் வந்துதெகன்பான், மயங்குவான் பெண்ணாசை காரிவைக்கில் - மகத்தான யோகத்திச் சாசிதனென்பான், இயங்குவார் வாருத்தமற்று சிவனென்பான் - செகதன்னக் கிரசகாரன் சிப்பானென்டர், முயங்குவார் சமாதிவிட்டு போசமிச்ச-முழுபோக மாமையித் தூங்குவாரே. (64)

முழுதாமே மசித்தனிலே நாதமுண்டாய் - முழுக்கமா யதுவேபோருதி மதிருக்கின்னே, விழுகிலே மன்னெல்லாம் பெருமாண்டத்திட்டு-மேனமையாய்க் காண்டிமுந் அனாதிக்கட்சி, தாழ்கேவ குளிவிட்டு அதிசெக்கத்-நிதாமமற் கட்டியா யிருக்குங் பாரு, ஆழ்களே அடியிலே மன்தானிருக்கும் - அப்புரத்தே யிவ்விதி ஆச்செகாமேதானே. (65)

ஆச்சென்ற சரீமது சமாதிக்கா - ஆகாத தாலமது பேன் பார்சேரடு, வாச்சென்ற உலகத்தில் ஞானியுண்டோ - உடபுகத்து ஊன்பார்த்த தொன்றுமில்லை, வாச்சென்ற வாதம்வந்தால் ஞான மாருமும் - வாதமது யில்லாட்டால் வார்த்தையாகும், ஏச்சென்று உழுதால்வெ னாண்மையாகும் - ஏரில்லா ஏருத்தடித்த மெத்த மாச்சே. (66)

ஏத்தமா மெத்தாச்ச வாதஞானம் - ஏளிதிலே சித்தியுண்டோ போகத்தானும், காத்தமாய் வைகிவிட்டால் கற்போல்செத் சாம் - சுசோடு சொன்றசொன்னுங் ஒன்றுமில்லை, ஊத்தமாம் ஆணுடனே சொரதிவித்தம் - ஊதாவா னவன்வாதி உவனமையுள்ளமை, நேத்தமாத் சிவபோகி முனிவர்தானும் - செயமாகமெ பொங்கியுண்டான் போகியாமே. (67)

போகியாம் வாதியிலே விதமேரென்டு - உணுத்தனும் வாதிபென்று நுடித்திபோல், போகியாம் போகமென்ன வேதகன்டு-மதனிவிற்றாய் பெண்ணேடே கூடியாவான், யாவியாகு பெண்ணென்ற பக்குவென்று - பாட்டேதே கேலிக்கை தனித்துபயகுதிடு, சாவியம் பெண்தனியே விஷவிருமிக்-காசத்து [illegible] யாய் மாற்றவனே. (68)

[illegible] பென்னவிலே மயக்கமிட்டு - மாசற்ற சித்தரக்கு வேதாந்தம்பாருது, சசைராம் சேசமைம் வாதமென்று - [illegible] மாக தேகியுடை சிவனகிலேக்கிறால், சேனமற் சட்டுமுகைய் சாமல்வென்று - சேசத்திலே தேசகட்டைகட்டு தூர்த்தி, வாசமத் லெசொக்கை வுறுமையுமாண்டு - வகையதியே யாம் வாதியென்ற வண்டமுதானே. (69)

[illegible] சுதாசேர்த்து தொழிலைச்செய்வார் - [illegible] பொருளில் [illegible], உண்மையைத் தெளிய செயசித்தியாம் [illegible] தொழிலெய்போ மாக்குவார் - அழுகுவர்தான் [illegible], தானமையாய் சுதாத்த [illegible] தமாய் யிருக்கல்கருத் தெரிவிப்பானே. (70)

தெரிசிப்பா னித்தனையுந் தன்னிலின்றால் - தெரியாம லிருந்தா லுமறிவிப்பேனுன், தெரிவிப்பேன் செய்பாகம் [illegible] - தெரிசிசிற் றபயாசே தெரிசிப்பைப்பார், தெரிசிப்ப தானமது தானுமல்லகாண் - செப்பாமல் காட்டிவிப்பே னறிவிப்புதானும், தெரிசிப்பே தானமது அறுதியொன்று - தெரிந்தாலு மிவ்வரியர் தேரொட்டாரே. (72)

தேரொட்டான் பூரணியுங் காரணியுந்தான் - திட்டமிட்ட மனை தானுஞ் செப்புவன்பார், தேரொட்டா வெத்தனையும் [illegible] தந்தான் - திசமாகச் சொன்னசொல்லே அறிவித்தாக்கி, [illegible] டா வெனிதோர புனைந்தானுந்தான் - பேயபக்கான் [illegible] நிலைக்குந்தானும், தொட்டா மிந்தவித மார்க்கங்கண்டால் - துலை கோ தெளிவுமெத்த ஞானிதானே. (73)

ஞானமாம் வாதியென்ற மருள்வாதி - நாட்டமாம் பிரமஞ்சத் திருந்தாலென்ன, வானமாம் சவாதி போகவாதி - அந்திமேவா பூரணியாம் ஆதிஆதி, செனியா மவிட்டுத்தே அந்தாள் சொல்லி - சொகான முத்திவழி சேர்ந்துவைப்பாள், [illegible] காட்டிவைப்பாள் - எப்படியுஞ் செனனமென்ற முத்திதானே. ()

செனனமில்லே முத்திபெற்ற வாதிகென்று - சொன்னதால் மோட்சமென்று செப்பினாகாண், செனனமில்லை சிவசொருபம் பெண்ணுமிப்போ - சிறிதான வினையமெல்லாம் பண்ணியுங்கால், செனனமுண்டு நரகெய்தும் பாவிபோலும் - தெருகாய்ப்போய் வெதிரிந்து அலைந்துசாவார், செனனமுண்டு நரகெந்தி மாதுவான்பார - திரிக்கமாய்ப் பசாசுபோ லலைவான்பாரே. (74)

அல்லபா மிருக்கவல்லோ வாதஞ்சொன்னேன் - அகண்டத்தி லிருக்கவல்லோ குளிகைசொன்னேன், அல்லபா மிருக்கவல்லோ ஞானஞ்சொன்னேன் - குணத்தோடே மனம்விடப்பான் வாதியா னும், மல்லபாம மிருக்கவல்லோ இட்டைசொன்னேன் - மகிமையுட னிந்தா லிந்தாக்காண்டம், இல்லபாம வருளாலோ பொருளோவென் றா - நீமகனே யிருந்தாக்கால் பொய்போகாமே. (75)

போகமற் பஞ்சபட்சி பாசகனந்தான் - பொன்கோடி பச்சை யிலே வேதையாகும், போகாமல் கவிகைதம் பந்தாக்கொண்டு - வெடிமிலே விருபனனெல்லாம் நடுங்கிப்போகும், வேகாத சாவி குகாண் காயசித்தியாகும் - வேகாதக் கட்டதி லிருக்கவாகும், போகாது வாதமது வென்ல சொல்லேன் - பொட்டதொரு சக்கெல் லாத் கட்டிக்தானே. (76)

கட்டுமே பஞ்சபட்சி பாசகனந்தான் - காமித்தி போகசித்தி கமேனாகும், பட்டுமே லோகத்திற் பாவமேகம் - பாசாணக் குளந் தக்குத் தனவாயாகும், வெட்டிமே குதந்தை நிலைக்குமுனமே விடுபட்டாற் குளிகையது முடிக்குமாகும், திட்டமே பொட்டுட்டா லெலமாகும் - தாரத்தே பொட்டுமித்தத் தொத்தந்தானே. ()

தொதமாய்க் கர்மமென்றுந் தர்மமென்றும் - தொலைகயில் லாப் பிறப்பிறப்பு உண்டென்பார்கள், சுத்தமாய்க் கருச்சொல் லேன் கருதிக்கேளு - கருத்தானிப் பெரியோர்கள் கண்டுசொல் வார், புத்தமாய்ச் செந்துக்கள் பிறந்ததெல்லே - பாத்தமா யிறந்த தெல்லே வெருக்கேபோச்சு, உத்தமாய்ச் சொல்லுதற்கு உலகமெல் லே - உண்மையாய்த் தெளிவாக உரைக்கிறேனே. (78)

உரைக்கிறேன் சராசரங்கள் சீவராசி - உற்பத புவனமெலாம் அண்டமெல்லாம், விளக்கிறேன் பூரணத்திற் பிறந்ததாகும் - பிற ந்ததிது மெனென்றாற் பகரக்கேளு, விரைக்கிறேன் பெருவனையின் யோனிதாது - மித்தான விந்துவதாய் விளக்கும்போதம், கரைக் கிறேன் மேகமெலாம் கடல்நீர்போலக் - கலந்தாலே தேசமெல்லாம் போதமாச்சே. (79)

ஆச்சதே போதமெங்கும் நிறைந்துநின்று - அகண்டத்திற் செனனவனை போக்கந்தேது, ஓச்சதே நாதத்தி லேகம்மிக்குட் டுண்டுறுல் நல்வினையும் பப்போபோச்சு, வாச்சதே பெண்ணுடு கூடிபாடி - யாண்டெதாரு பேருக்குப் பிறப்புண்டாகும், வாச் சதே வாருதிமிற் சலத்தைதமேகம் - வாய்மிலே யினைத்ததுபோற் பிறப்புண்டாச்சே. (80)

பிறப்பதுவு முண்டாகி யாண்டிதானும் - பூரணத்திற் றுனிப் பிண்டமிருந்தும், திறப்பதுவும் பூரணத்தில் மிச்சைநோக்கி - திரும்பி யே பிறக்கவொட்டாக் கம்பியாச்சு, பறப்பதற்குக் கருவிகளோ டதவியாச்ச - மாண்டிறந்து போவதற்கு மோசமாச்சு, பறப்பதுவு மதுவையுண்டு செண்பகத்துள் - பத்தின்று செத்ததுபோல் செனனமப்போச்சே. (81)

செத்ததோர் வாசிகண்டு மும்மூலம்பாரு - செவிநின்ற பூரண த்தை யுற்றுப்பாரு, தைத்தியதோர் கருவறிந்தால் அவனேயோகி உற்றுணர்ந்து பார்த்ததக்கால் அனிருமாகும், வாத்தியதோ ரக்கி னியாற் பிறந்தபிண்டம் - வகையுடனே சருகுதன்னி லேத்தியே பாரு, ஆத்தியதோர் திசம்பத்து நாளிற்றுவும் - அப்பென்ற உப்பதாலை புணர்ந்திக்கொண்டே. (82)

தொண்டடா சத்தினை மொண்டுப்போச்சு – கேள்களொரக் ஞானமில்லைமற் பத்தைக்கேரின்று, மொண்டடா சாரமொன்று ஞானமொன்று – மிஞ்சாமத் பூரணத்தை மடியவேதி, பொண்டடா சின்னவில் வைத்துருட்ட – புகைத்துமே சாதுவை சகிமிநீரேபி, தொண்டடா அமர்வாசை இருவாருமென்று – திறந்துபார் சுருணமிழ் செயநீரமே. (83)

செயநீர மாதுக்காற் பிரமக்கல்லீச் சொன்னாட்டுமிர் திட்டையிட்டுக் கட்டிப்போச்சும், செயநீர மாறுக்கா விடைபாகத்தான் கொட்டுமிறுன் வாதிகளே கேட்டுக்குமேறு, செயநீரில் முகிலொன்னை யிடைபாகமன் – சேர்த்துவிட்டு மானவுத்தா னரைத்தரைத்து, செயநீர திட்டையிட்டு மரியவேதி – செகமெல்லா மெய்க்குமிந்த மொழுகுதானே. (84)

மெழுகுமே காயாதி கற்பமாச்சு – மெழுகின்றிந்த பெண்ணைப்பது சுழன்றுமேபோச்சு, பொழுகுமே காரியென்ற குப்பிக்கிட்டு – பொருக்குமே நான்சொன்ன நாதிருக்கும், தொழுகுமே உரைத்தபடி செய்து – தொக்கடா மூன்றுசாம மெரித்துவாங்கி, தொழுதுமே யுற்றத்தி முக்கோணத்தை – தொழுதுடா ஆயிக்குப் பூசைசெய்யே. (85)

பூசையது மாறுமத் செய்துகொண்டு – பூரணியின் முன்பாகம் பணிந்திருந்து, பாசையது மறவாமல் மனம்ருகிந்து – பக்ஷமாற் செய்துகொண்டால் சித்திபோச்சு, மாசையது தான்கத்தில் கற்பகம் கொண்டு – மகத்தோர் வயதாமது சமுசிசாலம், ஆசையது தான்பிறக்கு மண்டகம் – ஒன்றுண்ண பிரமக்கல் தீர்க்கந்தானே. (86)

தீர்க்கமாய்க் கவிசொல்ல நீர்ப்போமிப் – செயபரிது விப்பமாருஞ் செம்புபோலாம், தார்க்கமாம் வெள்ளியிலே பத்துத்தொக்கும் – காணித்தால் கட்டுதிலே வேயமாகும், துத்தில் பமிழன்கட்டும் – உபாசத்திற் பமிழுன்னே சவினாயாகும், தார்க்கமாம் வகைமது மிதுபத்துஞ்ஞம் – நமிக்குமே வேக்கைகைஙி சாடேந்தானே. (87)

வேங்கைக்கை சாடுபோல் ககிக்கிப்போகும் – வெகுவித்தை யாராலும் விள்சொன்றது, பாக்கையின்று கண்டவிலே வாதவேரி – பருவத்தை புரிபோதான் பசாசேராவொக்கும், மிக்கை மமிலிற வீருமின்னை விய்கிரமர் தானும் – செய்மிரு சென்றுகு வுடம் புகண்டாக்குந்தான், தாக்கென்ற அப்புக்குமே பொருக்குத் துறையும் – சமுசிசதல்வ மடியேற்றுச் சாற்றினரே. (88)

சாற்றினரே தார் வகைசொல்வேன் கினவாய்க்கேளு – சமத்தாக மூலத்தில் கினவாதுவ, சாற்றியதோர் சுக்குமலங் கண்டதோரு – கவிபாமல் காலத்தை வெட்டிச்சேரு, பொற்றியதோர் மேருமலை பருவத்தாறு – பூரணத்தின் கிட்டமதில் போதத்தேர்க்கும், நேற்றியதோர் சிலைதவிட்டால் ஞானமில்லை – இருட்டான வாதிக்குச் சேரப்போமே. (89)

பொய்யாகப் பேச்சுச்சயான் – ஞானமெல்லாம் – பொன்னுகைப் பெண்ணுசை மெய்யென்றெண்ணி, மெய்யான உகைத்தி வென்னனரணம் – கிருத்துமை வேறுபெண்ணுன் வாகியேமுக்கொர் யாகப் பெரியாக்கை நினைமாறிகொண்டு – குதிமான பத்தையிட்டுப் பாசமுமிக், கல்யாக ஐம்புலனைக் குத்திக்கொண்டும் – கவியாமல் பூதத்தை ஒன்றாய்த்தானே. (90)

தானென்ற மிக்குருவா வெல்லாக்கட்டும் – சமுசயங்க ளிதிக்கவினை வாதமோரி, யானென்ற மனதைவிட்டாய் பூரணத்திற் சேர்க்க – வாக்குடக்கைப் பூரணக்கான் மேலையாகும், ஏனென்ற பூரணமே பென்றுசைவு – சுத்தமாம் சடலமிட்டு வேறுமின்று, காலென்ற ஆதாரத்தை அமைழிந்திட்டு – கல்லுகின்று பிரமதுக மெல்லாம் துமெனன்றெண்ணே. (91)

என்னவே பெரியோர்க்கு வாதத்தெய்ச்சொன்னேன் – எற்றமாம் முத்தருக்குத் தொழுதிக்கொண்டேன், புண்ணியருக் கேட்குத்தும் புத்திசொன்னேன் – பூரணத்தி லிருக்கவல்லோர் ஞானத்தைசொன்னேன், திண்ணமாம் பெரியோர்க்கு பாத்தைச்சொன்னேன் – நிலையில்லாக் காமிக்கு அறிவுசொன்னேன், வன்னமாய் வழுமோமுறை வரிசைசொன்னேன் – வாதிக்குக் குமிரிதாவும் வளப்பந்தானே.

வளப்பமாம் குருவிட்டால் வாதம்போச்சு – வகையான கம்பிவிட்டால் வேதுபோச்சு, இன்பமான போகம்விட்டால் ஞானம்போச்சு – எத்திதாமின் குளிகைக்கு வெற்றம்போச்சு, ஞானமாய் மனம்விட்டால் வாசிபோச்சு – சொருபதைக் பாராட்டால் மெல்லாம்போச்சு, அகப்பமாக் குருவைவிட்டாற் புடமெய்க்க வாரம் – அணிக்கரப சித்திவிட்டால் வாதம்போச்சே. (93)

வாதம்விட்டால் போகத்தில் ஞானம்போச்சு – மகத்தான பசியுறும் மயக்கமாச்சு, காதம்விட்டால் மனக்குரங்கு பசித்ததாலே – கல்லத்துமே மனமீர்த்து கவிபோத்தாகும், பாதம்விட்டால் பராபரத்தின் முகத்தைக்கண்டாரா – பாதிலே போய்விடுவான் புரமுதராய், நீதம்விட்டால் மந்திரங்கள் சித்தியில்லை – நிலைவிட்டால் பசாசாச்சு நினைவாய்ப்பாரே. (94)

பாரப்பா வாதத்தைக் கிருவிவெப்போர்க்கு - பாக்கான வாதசித்தி ஞானசித்தி, காரப்பா பெண்குருவும் பனண்டஞுபன் - கருவெல்லா மனதானி விரித்துப்பார்த்திசென், வோப்பா குருசொல்லக் காண வேணும் - விதவிதமாய்க் கட்டாதுங் காணமாட்டார், சாரப்பா தாக்கோடே பாலருநத்தி - காப்போலே முன்றமே திரிவார்தானே.

திரிந்தமே சகிறந்தோர் வாதிசோடி - திரயிலவர் மனதான ஞானிசோடி, விரித்துமே விட்டமுறை தன்னினாலே - விசுவே ன்றநாதமது கொண்டுமாகி, தெரிந்துமே இதனருமை பெருமை செல்வம் - சிறப்போடி எண்ணிமை தேர்மைபார், [illegible] விரித்துவைத்தது - மகத்தான பூரணமாய் பொன்றுகோ கானே. (96)

ஒன்றான ரோமபுரி கடலுக்குமேற்கு - ஓமென்ற கிணறுக்கு அகலங்கேளு, அன்றான பதினறு முழுநீளங்கேள் - அழுத்தமுள்ள கிணறுக்கு மெய்மாக்க, பன்றான காலத்தானெடுத்துடன் பார் - பரமசிவன் தாயுமக்கே விருப்பான பாரு, மன்றான சிவகணத்தைப் பூத்தன்னில் - மருவிடெடா மற்காவல் வைத்தார்தானே. ( )

காணவே பத்திலொன்று சிரேகசம் - காடிக்குடன் தன்னிற் கரைத்துப்போச்ச, காணவே சமென்றுஞ் சத்தவேதி - ரசேத் திரளுக் கெரிசனமாம் வேதியாகும், பாணவே பாரபரந்தான் பரிசவேதி - பாக்காகக் ஆகுமே சரமுந்தானும், தேனவே அநுகண்டம் பெத்தபேதி - தோற்றமடா வேதையுமேசித்தியாமே. (98)

சித்தியாய்ச் செய்வதா ஸாரஞானகாண்டம் - செயநடனே பார்த்தவர்கட் கெய்துமெய்தும், பத்தியாய்ச் செய்வதா சித்தனையோ - பதிமூலம் வரைபார்த்தோர்க் கெய்துமெய்தும், முத்தியாய்ச் செய்வதார் மூதக்கிரண்கொண்டம் - மூலையான கடைசிஞத்தான் கண்டத்தானும், மத்தியாய்ச் செய்வதார் மூன்றுகாண்டம் - மக்களே பார்த்தவர்க்குச் சித்தியாச்சே. (99)

சித்தியாம் பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம் - சிறப்புடனே சொல்லிவிட்டே னுலகத்தோர்க்கு, பத்தியாய்த் தெரிகவேணா சித்தனுமான் - பாருலகில் விளங்கி சொல்லேனப்பா, புத்தியா யிக்குறவை வெளிவிடாதே - புலவில் லிக்குறவை செரித்திடாதே, எந்நிலையு [illegible] கிட்டாது - என்மகனே பரிபாஷை ஐந்தாங் முற்றே. (100)

உரோமரிஷி பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம்
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்

உரோமரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பரிபாஷை ஐந்தாங்காண்டம் ௩.

பராபரமாய்ப் பாமான ஐந்தாங்காண்டம் - பாடுதற்கு என் குருவின் பாதம்போற்றி, ஆதாரமா யெனையாண்ட சோதிபாதம் - தற்பரமே அற்புதமே மனமேயாகி, ஆதாரமாய்ப் பூரணமாய் யேகமாகி - ஆகாச யேகாந்த ஒளிவெளியாய், மாயமாய் மன்று நின்ற மௌனதாகி - மயமென்ற விருபுருஷர் காப்புத்தானே.

எப்பென்று வித்தை யுலகிலில்லை - கபடில்லை மறைப்பில்லை பரிபாஷையில்லை, அப்பென்ன அடுத்தாப்போல் வழியோர்க்கல் - அனைத்துநிறுத்தி சித்தரெல்லாம் கூடிக்கொண்டு, வாய்ப்பென்ன பரிபாஷை பிரமிகெற்பம் - வாய்திறந்து சொல்வதற்கு ஞாயமுண்டோ அப்பெயர் வெளியிட்டதற்கோவென்றார் - அப்போதே வெளிடத்தில் முறையிட்டாரே. (2)

முறையிட்ட படியாலே வெளிதானென்னை - மோசம்வருதும் ரோமரிஷி யுமக்குத்தானும், குறையிட்ட சித்தர்கள்முன் வித்தாலெ - குகைமறைவாய் வையுமென்று உத்தரவுசெய்தார், நிறையிட்ட சட்டைமுனி விருதுரைத்தசை - இழித்தாரே அய்யய்யோ தோசத்தோசம், பறையிட்ட படியாலே மீண்டு பரிபாஷையாகவுந்தான் பாடினேனே. (3)

பாடினதே யல்லாமல் சமுசயங்கள் - பாணபிவார் மற்றவர்களறியப்போகா, வாடியந்தக் குகைமறைவா யிருந்துமே - வஞ்சமற்ற ஞானிகள்தான் பிழைக்கவென்று, ஆடினதோ ரிவ்வை நூல் நடுச்சாக்காண்டம் - அறியாமற் பாடிவிட்டே ஒன்மையாக, காடினதோ சித்ததால் வெளிவிடாதே - சாசமா யவன்குடும்பம் நசித்துப்போமே.

தானென்ற நூறதற்கு அருகுசொன்னேன் – தற்பரமாம் முதல்
லெத்தா ஓ வயித்தியஞ்சொன்னேன், நானென்ற கருக்கடையாமறு
நூறு – நமைகச் சொன்னாலேட கல்கியானந்தான், கோனெ
ன்ற சிரணப்படிப்பச் சொன்னேன் ஞாலில – குருநாளாய்க் காவிய
மைவர் ஆறாஞ்சொன்னேன், தேனென்ற பரிபாஷை நூறுதன்
னை – திறமாகச் சொல்லிவிட்டேன் கண்டுமுற்றே. (101)

உரோமரிஷி நாலாங்காண்டம்

முற்றிற்று.